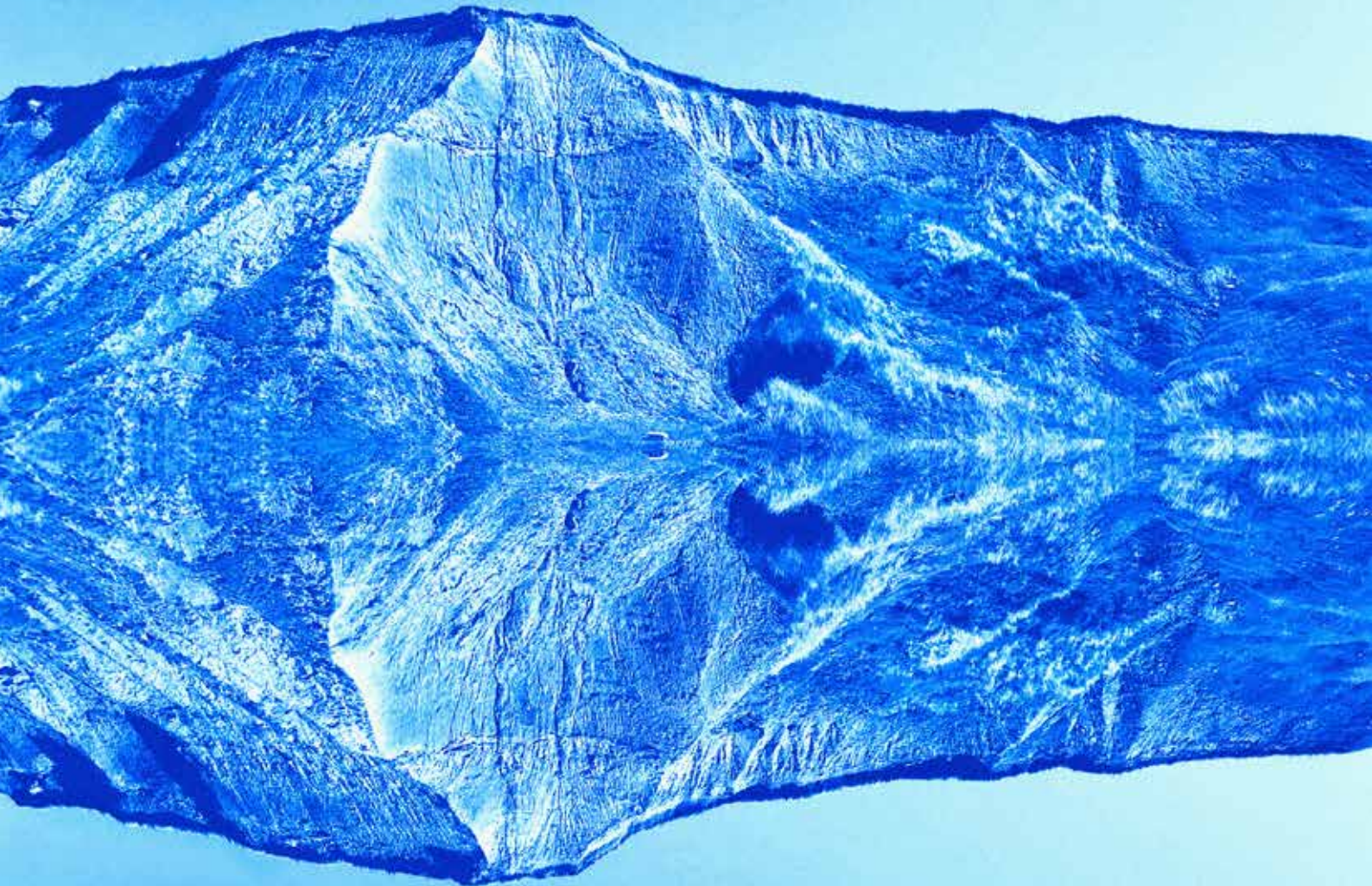

Juni 2021 · afgang 52

NO.
4

IND PUT

Institut for Psykologi ^{KU}
På den anden side

Indput no. 4, 52. årgang København, juni 2021

Hjemmeside

Tamara Hveisel Hansen (ansv. hjemmeside)
Johanna Mariam Madsen
Anna Tang Dalsgaard

Layout

Amanda Jørgensen (ansv. layout)
Ditte Marie Thiemer Hilbert
Emma Holm Jarnbye
Jakob Berg Bredahl
Johanna Mariam Madsen
Regitze Langager Christensen

Skribenter

Amanda Aaboe Bell
Emma Elise Møller
Hans-Jørgen Hersoug
Karen Damgaard (ansv. redaktør)
Lea Isabel Sidenius Botwel
Maria Voulgaris Valeur
Mathias Baagø Tybjerg
Oliver Nørby Hundahl
Oliver Tønning
Zacharias Dyrborg

Tekstredaktører

Anna Tang Dalsgaard
Carla Augusta Bernstorff Justesen
Ditte Haar Laursen
Elvira Hallengren
Hannah Kazmi Høgsbro
Sofie Harboe

Visual

Ida-Marie Haeusler
Jakob Berg Bredahl
Maja Koch Nielsen
Sandra la Cour
Tobias Wriedt

Omslag

Sandra la Cour

Boganmeldelser

redaktion@indput.dk

Økonomi

redaktion@indput.dk

Annoncering

redaktion@indput.dk

Eksterne indlæg

Alle er velkomne til at bidrage med indlæg som eksterne skribenter, dog påtager redaktionen sig intet ansvar for materiale indsendt uopfordret. Eksterne indlæg indsendes til redaktionens mailadresse med relevante kontaktoplysninger, herunder navn, mailadresse og evt. telefonnummer. Redaktionen forbeholder sig retten til at udelade, redigere og forkorte indsendte indlæg samt indsætte billeder og illustrationer. Dette vil dog ske under kommunikation med den eksterne skribent.

Indlæg bragt i Indput

Indlæg bragt i Indput repræsenterer alene skribenten eller skribenterne og er således ikke et udtryk for Foreningen Indputs holdning, medmindre dette klart fremgår af artiklen.

Tryk

Frederiksberg Bogtrykkeri

Udgivet af

Foreningen Indput,
Institut for Psykologi, KU

Kontakt

Foreningen Indput
SAMF, Københavns Universitet
Øster Farimagsgade 2A, 1. Sal
1353 København K
redaktion@indput.dk
www.indput.dk

LEDER

På den ene side står vi midt i det. På den anden side er vi hele tiden på vej ud af det: Nuet. Og på samme måde kan vi snakke om vores bevægelse gennem kriser og kærestesorger, de rørende øjeblikke og de rasende, perioder med sygdom og perioder uden. Måske befinder du dig, kære læser, lige nu midt i studielivet. Måske er du inden længe på den anden side af det.

Temaet i denne udgave af Indput har vi kaldt *På den anden side*. I mere end et år er størstedelen af den faglige del af vores studie blevet formidlet gennem små firkanter på en skærm. I mere end et år har den sociale del af studiet været på lavt blus. Nu står de japanske kirsebærtræer i fuldt flor i gården på CSS, et banner med ordene "*Velkommen tilbage*" pryder indgangshvælvingen til Kommunen, og vi fornemmer måske, at vi snart er på den anden side af en viruspræget periode af vores studietid.

I bladet kan du blive informeret om dine muligheder for at tage fag uden for psykologistudiet. Hvad gemmer der sig på den anden side? Ifølge en række studerende, som Indput har indhentet erfaringer fra, er svaret stor inspiration på tværs af et bredt udvalg af fag. Fag, der inkluderer alt fra *The Digital State* på IT-Universitetet til *Følelsernes Politik* på Institut for Køn, Seksualitet og Forskellighed på KUA. Lad dig inspirere og informere på side 18. Information er der også at hente på side 6, hvor Psykrådet beretter om deres arbejde dette semester. Læs om gode idéer til at fremme trivslen på studiet, og hvad pensumgruppen er for en størrelse, hvis du ikke ved det allerede.

Bladet rummer også en række essayistiske refleksioner inden og uden for temasektionen. Er forestillingen om noget *på den anden side* egentlig blot en illusion, når alt er tilblivelsesprocesser? Dyk ned i en strøm af refleksioner over, at intet er statisk. Eller bevæg dig med på en skribents løbeture fra eksamensangst og følelser af kontroltab. Eller transportér dig til en udkantskommune, hvorfra en skribent reflekterer over socialt udsattes nomadetilværelser i mødet med socialforvaltningen.

I diskussion og argumentation kan vi ofte udtrykke os med en skelnen mellem noget *på den ene side* og noget *på den anden side*. En binær logik siver rundt i sprog og forståelsesrammer, men er det muligt at rette blikket mod flertydighed, mod *de andre sider*, og bevæge sig ud på den anden side af kategorielle skel? Det vil Donna Haraway mene, at vi kan og bør, og derfor pryder hun dette blads bogmærke.

Måske du slår op i bladet og læser en artikel eller flere inden en velfortjent sommerferie - måske er du allerede på den anden side. God læselyst uanset hvad!

På vegne af redaktionen,
Karen Damgaard

Indhold

Indput no. 4 | 52. årgang | juni 2021

Faste indput

- 3. Leder**
Indput byder velkommen
- 6. Nyt fra Psykrådet**
Public service til psykologistuderende
- 8. Stafetten**
Mød Seamus Power
- 11. Ind under huden**
Mød indputredaktionen
- 46. Donna Haraway-bogmærket**
Få dit eget Indput-bogmærke!
- 48. Psyk&Tværs**
Vind et gavekort til Academic Books

- 14.** Midt i en proces – alt det vi var, alt det vi er og alt det vi bliver
Tanker om tilblivelses- og tilvænningsprocesser
- 18.** Du må faktisk selv vælge
Anbefalinger af fag på andre studier
- 30.** På den anden side af fakta vs. fiktion
Om at inddrage skønlitterære virkemidler i akademisk skrivning.
- 36.** Reportage fra en Virtuel Campusdag på SAMF
Med Kahoot-quiz, Jada-koncert og noget, der mindede om Hundeparken.

Tema: På den anden side

Andre indput

- Maraton og Masochisme** 42.
En tekst om mit løb væk fra ting, ind i ting og hjem til ting
- Hvis fugle kunne tale** 45.
Om de danske nomader

NYT FRA PSYKRÅDET

Af Anne Brouw Iversen, stud.psych.

Kære medstuderende

Den her går ud til dig, som måske ikke helt ved, hvad Psykrådet er, hvad man kan i Psykrådet, om det er nice, og om du er kvalificeret til det (disclaimer: det er du).

Psykrådet er kort og godt de psykologistuderendes fagråd. Men Psykrådet arbejder også med mere end blot faglighed: Hvis du har noget på hjertet ift. studiet - om det er socialt, fagligt eller noget tredje - så er Psykrådet dit gateway-drug til medindflydelse. Det er nemlig gennem Psykrådets beslutninger, at vi studerende kan lægge pres på studie- og ledelsesorganer "længere oppe" i universitetspamasset.

Du kan være med uafhængigt af semester, civiltilstand, højde, politisk overbevisning eller IQ. Det eneste krav er simpelthen, at du studerer psykologi på KU. Vi har en flad organisatorisk struktur, hvilket vil sige, at alle har stemmeret, og at alle kan dele de tanker, idéer og problemstillinger, man gerne vil have på dagsordenen. Hvis det lyder som noget for dig, er du mere end velkommen - også hvis du blot har lyst til at være en flue på væggen.

Vi er nu begyndt at afholde fysiske møder (gisp) udenfor i det gode vejr. Der bliver afholdt 2-3 møder pr. semester, hvor der blandt andet bliver gennemgået aktuelle sager, og hvor arbejdsgrupperne fortæller, hvordan det går. Hop ind på Psykrådets facebookside (husk at like). Her vil du kunne finde de næste mødedatoer. Hvis du har noget på hjertet, som du føler, Psykrådet bør arbejde på, og du ikke ønsker eller har mulighed for at deltage i et møde, kan du selvfølgelig altid slide into DMs på Psykrådets facebookside.

Pensumgruppen

Man kan ikke sige Psykrådet uden også at nævne pensumgruppen. Pensumgruppen er en arbejdsgruppe under Psykrådet, som de sidste par semestre har gennemløbet pensumudviklingen fra 2015 til 2021, og dét særligt på bachelorfaget socialpsykologi. Udviklingen bekymrer mange studerende, da det afspejler en vis ensretning mod den empiriske, angelsaksiske, ateoretiske disciplin. Det har den konsekvens, at den teoretiske bredde svinder mere og mere ind. Udover at gå viralt i Uniavisen - herunder et (affejende) svar fra vores institutleder - har pensumgruppens arbejde også vakt interesse blandt lektorer på Aalborg Universitet. Så nu er pensumgruppen sørme

blevet inviteret til at fremlægge deres arbejde og bekymring på en konference om kvalitativ psykologi i Nordens Paris (altså på Aalborg Universitet). Hatten af!

Trivselsgruppen

For mange har de sidste tre semestre været på grænsen til uudholdelige. Vi glider hver især længere og længere væk fra studiemiljøet, og det kan være svært at mærke fællesskabet. Af samme grund er studietrivslen et vigtigt punkt på dagsordenen for trivselsgruppen, som er en arbejdsgruppe under Psykrådet. Det lykkedes for nyligt Lise og mig - som er med i trivselsgruppen - at lave det første (?) sociale arrangement på studiet siden nedlukningen. Måske var du med? Ellers lagde du måske mærke til den absurd lange titel på begivenheden InteraktivZoomPsykoHyggePåskeExtravaganzahFredagsBar™. Det var fabelagtigt, vildt grineren og på tide at have det sjovt med over 56 medstuderende (yay!) - selvom det var over Zoom (suk). Forhåbentligt kan vi få mere skub i studieinitiativerne, så vi kan komme mistrivslen lidt til livs.

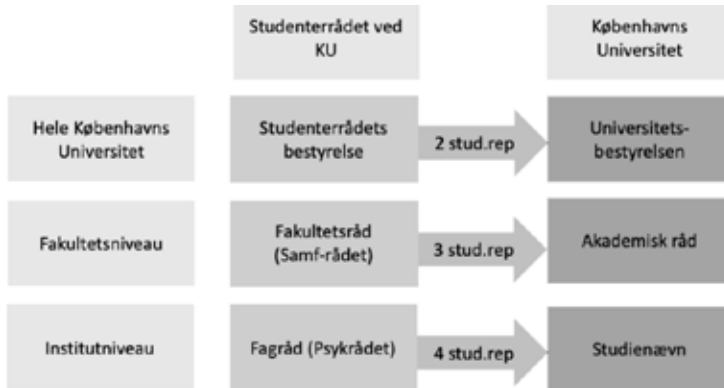
Foruden Psykrådet er der Studienævnet, Samf-rådet, Akademisk Råd, Studenterrådet og sågar en Universitetsbestyrelse... og at finde ud af de forskellige instanser er lidt ligesom den gang i samfundsfagsundervisningen i gymnasiet, da man skulle lære om EU's mange institutioner. Liiiiidit indviklet. Derfor kan du kigge på næste side, hvis du ønsker et overblik. Hvis jeg selv skulle begive mig ud i at forklare sammenhængen, ville jeg nok ende ud i en model af Mørch'ske (rip) dimensioner, men nogen før mig har heldigvis klareret det svære arbejde.

Jeg - og resten af Psykrådet - håber, at du kan holde hovedet oven vande i denne absurde tid. Hvis du sidder alene og kan mærke, at det hele ramler, så prøv at række ud <3 Du er sandsynligvis ikke den eneste i læsegruppen eller på stamholdet, som er dødtræt af at sidde helt for sig selv. Derudover vil jeg også lige fortælle, at Psykrådet først og fremmest er en social studieforening, så hvis du mangler nogen at sludre med, er der rig mulighed for det her. Til møderne gør vi meget ud af, at det skal være hyggeligt og inkluderende for enhver, der tropper op.

Nu har jeg ikke andet at sige end held og lykke med resten af semestret - og vel mødt til næste Psykrådsmøde!

/Anne

PSYKRÅDETS INDFLYDELSE PÅ UNIVERISTETET

Psykrådet opstiller studenterrepræsentanter til Studienævnet, som vælges ved Universitetsvalget hvert efterår. Studienævnet blev dannet efter studenteroprøret i 1968, og halvdelen af medlemmerne (og dermed stemmerne) udgøres af studerende. Det er Studienævnet, der står for uddannelsens udvikling samt kvalitetssikring. De studerende i Studienævnet repræsenterer Psykrådets holdning.

Psykrådet opstiller også en repræsentant til Akademisk Råd, der rådgiver dekanen (lederen af fakultetet) i hans beslutninger. Repræsentanten videregiver de studerendes holdninger og opdaterer dekanen på det, som rører sig blandt de studerende.

Psykrådet er et fagråd under studenterrådet. Studenterrådet er en samlet instans for alle de forskellige fagråd på KU samt øvrige faglige foreninger, og opstiller to repræsentanter til universitetsbestyrelsen, der har indflydelse på beslutninger, som gælder hele Københavns Universitet og dermed alle fag.

Vi opfordrer alle psykologistuderende til at følge facebookside: *Psykrådet på Københavns Universitet*, hvor vi løbende slår begivenheder og relevante opslag op.

Hvis du gerne vil lidt bagom kulisserne i Psykrådet og ønsker at være *aktivt medlem* kan du anmode om medlemskab i facebookgruppen: *Psykrådets gemakker*

STUDIENÆVN

Opgaver

- Udarbejdelse af studieordningen
- Udvikling af uddannelse og undervisning
- Behandling af sager om dispensation og meritoverførsel

Medlemmer

- VIP'ere og studerende i forholdet 1:1
- Dekanen fastsætter antallet af medlemmer
- VIP'ere sidder tre år, studerende i et år

AKADEMISK RÅD

Opgaver

- Udtalelser til dekanen om bevillinger, forskning, uddannelse og strategiske emner
- Indstilling af personer til bedømmelsesudvalg for bl.a. ansættelser
- Tildeling af ph.d.-graden, doktorgraden og diverse priser

Medlemmer

- Studerende og VIP'ere i forholdet 1:2
- Mindst to TAP'ere som observatører
- Personale sidder i tre år, studerende i et år
- Dekanen er 'født' medlem (formand)

VORES REPRÆSENTANTER

Studienævnsmember:

- Amanda Nicholas Nielsen
- Christian Styrbæk Kensmark
- Lasse Pedersen
- Amanda Frees

Psykologis repræsentant i

Akademisk Råd:

- Valdemar Stenberdt

Psykrådets forretningsudvalg:

- *Forperson:* Amanda Nicholas Nielsen
- *Næstforperson:* Christian Styrbæk Kensmark
- *Kasserer:* Lise Hagen

STAFETTEN

Af Sofie Harboe, stud.psych.

Illustration af Ida-Marie Heausler, stud.psych.

Stafetten er Indputs faste indlæg om fakultetets ansatte, hvor de svarer på vores spørgsmål om sig selv og derpå sender stafetten videre til en ansat efter eget ønske. Denne gang er det Séamus Power, der har stafetten.

Why did you choose to study psychology?

I attended a working-class school in my home town of Waterford in Ireland. We had a very engaged history teacher named Bill Doherty. And history quickly became my favorite subject in school. In those lessons, I was transported to multiple social, economic, political, and cultural worlds. Some of the questions that were raised in that class continue to fascinate me: How and why do people revolt against authority? How best to organize societies to maintain peace? How can people, and societies more broadly, thrive culturally, economically, and socially?

Having said that, I spent the first year of my BSc in Applied Psychology at University College Cork doing classes in the natural sciences (physics, chemistry, biology) which I showed no real interest in. I transitioned towards psychology, and really felt alive in the classes titled "Culture & Cognition" taught by John McCarthy and "The Cultural Nature of Human Development" by Angela Veale. I have not looked back since then.

If not psychology, what would you have studied/done?

One of my identities is as a cultural psychologist. And cultural psychology exists on the borderlands between multiple disciplines, including psychology, anthropology, sociology, political science, linguistics, history, and philosophy. Given the types of research and teaching I do, I think I could have (happily) carved out an area of interest in each of these disciplines as an academic.

For much of my bachelor's degree I had thought about being a clinical psychologist. I worked with adults with intellectual disabilities while I was doing my undergraduate degree. But I spent the summer after my BSc traveling through Scandinavia (including a lovely stay in Copenhagen), Eastern Europe, Russia, and South America before moving to the University of Cambridge to undertake a masters in social and developmental psychology. This trip was the first time I began to shift my thinking away from having a career in clinical psychology - where one focuses on resolving individual problems - and started to think seriously about global issues, economic systems, political structures, and cultural practices. I further developed my interest in cultural psychology during three more years of travelling with two friends

after Cambridge before finally landing at the University of Chicago to do my PhD in the transdisciplinary Department of Comparative Human Development. I spent seven years in Chicago as a PhD student and then a postdoc with the cultural psychologist and anthropologist Richard Shweder, the linguistic anthropologist John Lucy, and the social psychologists David Nussbaum and Alex Gillespie (Alex is at the London School of Economics and Political Science and was the outside reader on my dissertation).

How would you describe the development/change of psychology from when you studied until now?

The over-reliance on WEIRD samples (western, educated, industrial, rich, democratic) has been well documented as a particular problem in psychological research. The issue is of forming generalized, or even universalized, theories in psychology from studying an atypical slice of humanity (mostly undergraduate students from western countries like the United States). Psychologists have talked about this problem both before and after the seminal paper by Joseph Henrich, Steven Heine, and Ara Norenzayan (titled "The Weirdest People in the World") but little has changed in terms of research practices.

The second major issue has been the "replication crisis." This is the demonstration that a majority of one cohort of experimental studies published in premier academic journals did not replicate under more stringent experimental and statistical procedures. The reasons for the lack of replication of some psychological studies is intensely debated. The dominant response to the 'replication crisis' has been to increase experimental standards and to introduce greater levels of transparency (e.g. pre-registration of hypotheses). But some psychologists - including myself - see the replication crisis as demonstrating the limits of the experimental social psychological paradigm to fully comprehend how people think, feel, and act in context. Some argue for the re-expansion of the social psychological paradigm to more holistically comprehend human experiences and meaning-making processes. One promising approach is the re-emergence of field social psychology, which I describe more fully below.

Another change has been the popularity of social media, media outreach, and writing op-eds. This is now valued in hiring

and promotion. Of course the best media coverage amplifies important research findings. Perhaps because it addresses real world issues, some of the research my collaborators and I have conducted has been featured in international media such as The Guardian, The Atlantic, and the BBC. I also enjoy supporting student-led efforts such as podcasts, interviews, and input to magazines.

What do you expect the study/discipline of psychology to look like in 20 years?

There is a famous class taught at the University of Chicago titled "If someone asserts it, deny it; if someone denies it, assert it." It is a Socratic seminar meant to be a broad recipe for maintaining academic freedom, learning to follow an argument where it leads, and staying on the move between multiple points of view. I hope psychology continues to strive towards making these fundamental processes of social science manifest in teaching and research.

I do worry about the encroachment of corporations on psychological research. They have the power to fund certain projects, and, by implication, not others. As such, corporations have the power to undermine freedom of academic inquiry. I see this is a major problem within Denmark and elsewhere too.

One future of psychology is to see increased collaborations across regional contexts. Technology has increased the ease of these collaborations. We will see the increased use of big data, more sophisticated textual analyses, and online sampling. Simultaneously, we will also see a turn in the opposite direction – the proliferation of the case study, examining social, cultural, political, and economic phenomena as they unfold, in context, over time. My colleague Gabriel Velez at Marquette University in the USA and I have been articulating this position by arguing for the re-emergence of field social psychology. This is an approach that advocates for examining social, cultural, political, and economic phenomena with high levels of ecological validity, using case studies which are situated in historical time and geographic location, that span qualitative and quantitative methodological procedures.

In terms of research topics, I imagine there will be generative lines of research examining psychological perspectives on climate change and ways to mitigate its consequences. Globalization and migration will continue to be major topics of psychological research. One question my collaborators and I are currently investigating is: what are the scopes and limits for tolerance of diverse cultural practices when people

from the Middle East, Africa, South America, and parts of Asia migrate to western liberal democracies and bring with them cultural practices and ways of life people in liberal democracies think are illiberal?

What are your favorite three things in your everyday life?

People: I love being around people. Of course this means my family and friends. But I also love being around brilliant colleagues and inspiring students. And it also means strangers – as a psychologist, I'm always interested in getting to know new people from around the world, whether they are in my local community or when I travel elsewhere. The other favorite part of life is travel: I feel excited going to different parts of the world to enjoy new experiences, food, conversations, and culture. Finally, I was recently gifted a coffee-grinder; so, I generally start the day with a cup of coffee made from freshly ground beans and I read the newspapers.

If you had the chance to go back to when you were a student, what advice would you give yourself?

I think I worked effectively as an undergraduate: I attended every lecture and seminar in the final two years (in the Irish system, it's the final two years that count towards your overall grade!) and had meaningful relationships with friends in my department as well as senior students and faculty. I was also immersed in the city (Cork) in which I lived.

But I felt more unprepared when I moved to Cambridge. I come from a working-class background. My dad worked in a factory. My mum was a part-time florist. I was not socialized into the world of Cambridge. This was a world built on informal networks and I didn't have the soft-skills necessary to successfully navigate it. I did well academically but failed to achieve funding for the PhD place I was offered there. The lesson I learned, and the one I would tell other students who want to pursue research careers, is that building meaningful relationships with a broad range of people is important to be both happy and successful. In this particular case, it means developing relationships with faculty, students, and potential funders, being an engaged citizen of the department, and realizing the latter two – whether you like it or not – really matter in developing your career.

Who shall receive the baton from you?

Guido Makransky: He is doing great work with his students and collaborators using virtual reality.

A great thanks to Séamus Power

IND UNDER HUDEN

Foto af Maria Koizumi Lindhardt og Mark Schor

Zacharias Dyrborg

Zacharias er en af Indputs nyeste skribenter. Han går på 2. semester men har allerede tilbragt 3,5 år på CSS for at anskaffe sig en bachelorgrad i antropologi. Han er derfor den person, der altid er lidt *for* kritisk overfor pensum-litteraturen, gerne vil diskutere *alle* tekster og insisterer på, at et overfladisk interview tager to-tre timer. Han har flere gange overnattet på CSS og er engang blevet betalt for at filme professionelle gamere i Florida. I øjeblikket befinder der sig over 2,6 kg parmesan i hans køleskab (det nærmer sig en form for afhængighed), og han har for længst mistet kontrollen over sit pastaforbrug. Han glæder sig til den rigtige genåbning, hvor han, forhåbentligvis, ikke længere har tid til at holde både surdej og potteplanter i live – f.eks. fordi han snart skal introduceres til Stue 11, hvor han endnu aldrig har været.

Maja er ny illustratør hos Indput og går på sjette semester. Hun kom til verden en sensommernat under buldrende tordenvej. Det er første og eneste gang, hun har gjort dramatisk entré. En personlighedstest har lært Maja, at hun ligger lavt på trækket entusiasme. Det er gennem en betydelig mængde selvrefleksion gået op for hende, at hun kun er oprigtigt entusiastisk om katte og langtidskogt oksekød i sauce. Dog er disse interesser mere praktiske end teoretiske, hvorfor de ikke truer Majas psykologistudium. Maja bruger mest coronatiden på at gemme sig derhjemme, men er i foråret kommet udenfor for at kigge på kirsebærblomster og gedekid.

Maja Koch Nielsen

TEMASEKTION

PÅ DEN ANDEN SIDE

Illustration of Ida-Marie Haeusler, stud.psych.

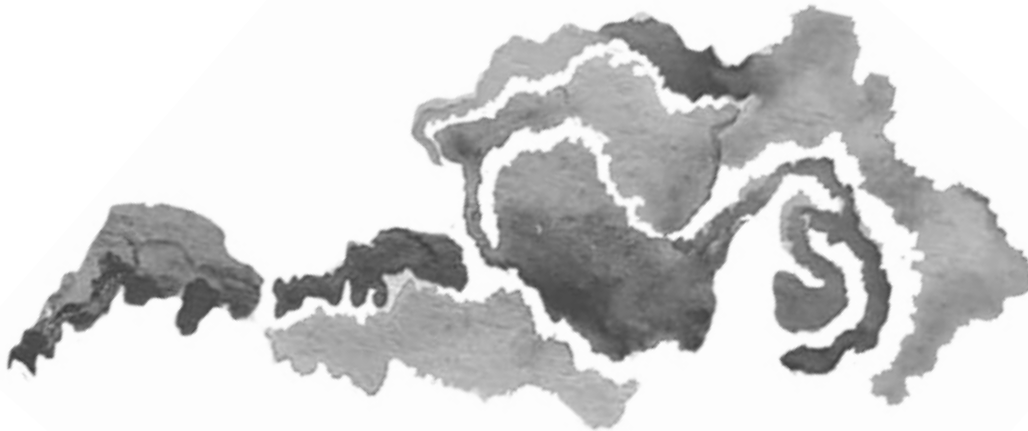
MIDT I EN PROCES

ALT DET VI VAR,
ALT DET VI ER OG
ALT DET VI BLIVER

Af Maria Voulgaris Valeur, stud.psych

Illustration af Ida-Marie Heausler, stud.psych.

Vi er og vil altid være i gang med at blive til. Siden jeg læste Jaan Valsiner i udviklingspsykologi på fjerde semester, har *proces* været et nøgleord for mig. Der er ingenting, som er statisk. X er ikke bare X, men på vej til at blive Y eller aktivt i gang med at vedblive med at være X, som han skriver. Altså at der er tale om noget, der altid er dynamisk og aldrig stillestående. Ikke misforstået som en kamæleo-nagtig skiftende karakter, men mere som et åbent system, der ikke er afkoblet fra den verden og de relationer det befinder sig i. Selv når noget forbliver, hvad det allerede er, er det i kraft af en dynamisk proces, fx i kraft af en omgangskreds eller en kultur. Statisk tænkning og stadier kan derfor blive begrænsende, fordi de ikke på samme måde indeholder ideen om den dynamiske vekselvirkning.

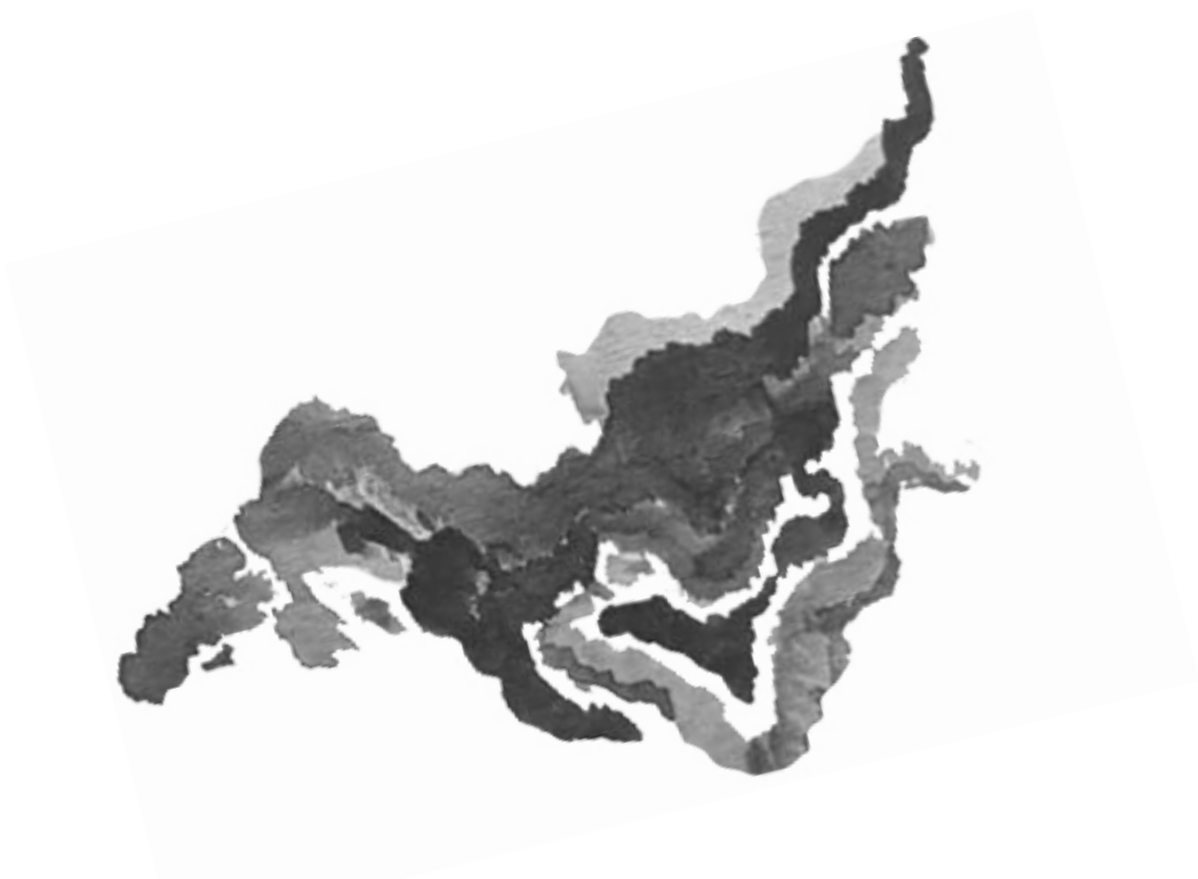
Man tænker ofte, at man kommer ud på den anden side. Næsten sådan fra den ene dag til den anden. Den klassiske filmfloskel: "See you on the other side". Men – på den anden side af hvad? Når vi fylder 13 år, er vi teenagere, når vi fylder 18, er vi voksne, når vi er færdiguddannede, er vi *rigtigt* voksne. Enten har man en psykisk sygdom, ellers har man den ikke. Kærester bliver til ekskærester. Det er som om, noget er på den ene måde eller på den anden måde. Enten eller.

Vi snakker om alt det på den anden side af coronakrisen, som noget der skal ske fra den ene dag til den anden – lige pludselig kan vi "alt" igen. Og "alt" vil være som det plejede at være.

Men det viser sig, at udviklingen ("åbningen af Danmark") sker gradvist (selvom man kan stille spørgsmålstegn ved, hvem der får lov, og hvem der ikke gør – men det er en anden, politisk, snak). Virkeligheden er, at alt er overgange og tilvænningsprocesser. Tilblivelsesprocesser. Jeg vil vove at påstå, at det er tilfældet med alt her i livet. Måske med undtagelse af døden – eller det kommer an på, hvad man tror på. Hvis der er et liv efter døden, er det sikkert også noget man skal finde ud af, hvordan man skal være i. Uvisheden til side - døden skaber sorg og en tilvænningsproces for de efterladte. Og i kraft af relationerne til den døde, er det også noget den døde bliver vedligeholdt i at være – død, eller tilstede som en guidende ånd, hvis man tror på det. Svend Brinkmann skriver så fint i sin bog 'Det sårede dyr', at der er tale om en sorg, fordi den døde ontologisk set var til stede i verden, og ikke er det mere. Han skriver i den forbindelse: "*Sorg drejer sig ikke kun om, at jeg mister nogen rent psykologisk, men også om det mere grundlæggende faktum, at der er nogen, som ikke længere eksisterer*". Dét at der er andre i verden, og at vores eksistens ikke kun indebærer os selv, men også vores bånd til andre mennesker, der er i verden, gør at verden ændres, når de ikke er her mere. Når man har været vant til, at nogen er til stede og eksisterer på en bestemt måde (har en form for *væren-i-verden*), er det også en forståelsesproces at affinde sig med, at et andet menneske ikke har samme tilstedeværelse som før.

At noget får en anden titel, behøver ikke at betyde, at alt har ændret sig - ikke følelsesmæssigt og væren-i-verden-agtigt. Selvom man går fra at være kærester til at være ekskærester, betyder det ikke, at ens følelser ændrer sig, når beslutningen om bruddet bliver taget, lige dér midt i ens stue eller hvor det nu foregår. Det kan stadig føles naturligt at være i rum sammen, som man plejer. Eller føles mærkeligt fordi man netop ikke må eller kan være til stede med den anden person som før. Jeg ved ikke med dig, men da jeg sås med min ekskæreste kort efter vores brud, var det virkelig mærkeligt ikke bare at lægge armen om hende eller tage hendes hånd. Jeg kunne faktisk ikke lade være. Hvad vi var, var ændret, men min væren-i-verden havde ikke nødvendigvis fulgt med. Det er noget mærkeligt noget, det der med forhold og relationer, der ændrer sig. Annika Aakjær siger det smukt i sangen 'Sig det nu', som er en tolkning af Turboweekends sang 'I Forgot':

"Jeg glemte tiden, den forsvandt bare
Nu hænger vi fast i dem vi var
Du var så smuk, da solen blev mat
At jeg glemmer du ikke kan blive i nat
Og jeg glemmer at ting ikke er som før
Og der er ting jeg ikke længere må gøre
På sådan en dag
Så smuk som få
Er det svært at forstå, at du er nødt til at gå
Så sig mig igen, er du min ven?
Vi plejede at være meget mere"

Det er svært at forstå. Man hænger fast i det man var. Det er svært at finde ud af, hvad man er nu. Som hun synger: "Er du min ven? Vi plejede at være meget mere". Men måske, netop på grund af det processuelle i vores tilværelse, er der mulighed for at relationer, i takt med at man omgås anderledes, at man udvikler, udbreder en anderledes måde at være i verden på – både sammen og hver for sig – dermed kan ændre relationen stille og roligt. Man vil altid have været mere – ligesom når man møder en folkeskoleven på gaden og kan spørge ind til diverse familiemedlemmer, fordi man kendte dem engang. For er man ikke altid en del af, hvad man var – samtidig med, at man er på vej til at blive no-get nyt? Er man ikke altid vævet ind i sin historicitet? Viklet ind i minder og fremtidsdrømme? Alt det jeg har været vant til at gøre – hvordan min krop har været til stede i rummet – sidder stadig i mig på en eller anden måde. Og det er også okay. Jeg synes i hvert fald, at det er en smuk tanke.

DU MÅ FAKTISK SELV VÆLGE

Af Emma Elise Møller, stud.psych.

Illustration af Tobias Wriedt, stud.psych.

Psykologien som videnskab befinder sig i et krydsfelt mellem humaniora, naturvidenskab og samfundsvidenskab, og faget spænder bredt. Ligesom vores felt, stikker vores interesser i alle retninger, og det samme gør vores muligheder på den anden side af studiet. Alligevel vælger mange af os at blive på den sti, som Institut for Psykologi har lagt ud for os. Måske fordi det kan være overvældende at udvide sin søgning i kursuskataloget? Måske fordi godkendelsesprocessen forekommer uoverskuelig? Eller måske glemmer vi simpelthen, at et bredt udvalg af anderledes og interessante fag ligger for vores fødder? Denne artikel er tænkt som et bidrag til erfaringsudvekslingen på Psykologistudiet, der gerne skal inspirere os til at udnytte vores faglige valgfrihed lidt mere, end vi allerede gør.

Det kan være lidt af en jungle at gennemskue sine muligheder for at tage fag udenfor Institut for Psykologi. Alligevel slår mange af de medstuderende, som jeg har talt med, et slag for, at man kaster sig ud i det. Selv har jeg taget fag på Antropologi og Kriminologi i forbindelse med mit udvekslingsophold i Australien. Det har nuanceret mit perspektiv på problemstillinger, såsom radikalisering og kolonialisme, og jeg oplevede at få et bedre greb om min egen faglighed i mødet med 'de andre'. Man behøver dog ikke at rejse om på den anden side af jorden for at udvide sin horisont, fagligt som socialt.

Når man har besluttet sig for at tage et fag udenfor psykologistudiets vante rammer, er der naturligvis nogle ting, man skal være opmærksom på. Der er frister og krav, som skal overholdes, men der hjælp at hente på: [KUNet > Studieinformation > Planlæg dit studie > Valgfrihed på studiet](#). Og giv endelig ikke op, hvis KUNet ikke har svaret. For så har vi heldigvis landets sødeste studievejledere.

Nu vil jeg give ordet videre til samlingen af anbefalinger, som er forfattet af psykologistuderende, der har prøvet kræfter med fag ude på den anden side af Institut for Psykologi.

Social Graphs and Interactions

Hvad hedder faget, hvor og hvornår tog du det?

Social Graphs and Interactions på DTU i efteråret 2020. Faget kører alle efterårssemestre.

Hvilket fag på Psykologi erstattede faget?

Faget er på 10 ECTS, og det kan derfor erstatte to BA-valgfag eller et overnormeret KA-valgfag. Jeg lavede en kombination med faget + et sommerskolefag på 5 ECTS, som så i alt dækkede de to KA-valgfag.

Vil du give en kort beskrivelse af faget?

Kurset giver en omfattende introduktion til nyeste bidrag indenfor kvantitative analyser af *social big data*. Fokus er særligt på to metoder: 1) Netværksvidenskab, som bruges til at overskueliggøre et komplekst system, f.eks. sociale relationer, samt 2) Natural Language Processing, en paraplybetegnelse for mange forskellige metoder til at kvantificere sprog.

Hvad oplevede du som særligt fedt ved faget?

Faget er helt exceptionelt godt struktureret. De studerende får undervisningsmaterialet lang tid inden deadline, der er altid hjælp at hente fra *teaching assistants*, undervisningen er formuleret i et meget tilgængeligt sprog på trods af emnernes kompleksitet, der er god tid til opgaverne og den kursusansvarlige, Sune Lehmann, er en fantastisk forsker og underviser. Desuden er det faglige indhold virkelig relevant i mange forskellige sammenhænge, særligt socialvidenskaber, men bestemt også organisationsanalyse (HR-Analytics) og sundhedsforskning.

Hvad oplevede du som mindre fedt?

Som psykologistuderende skal man være meget opmærksom på, at selvom kurset tilsyneladende giver en introduktion til programmeringssproget Python, så er stigningen i sværhedsgrad så stejl, at man er nødt til at bruge ret mange timer forinden på bare at lære det grundlæggende. Vær meget opmærksom på, at du sætter tid af til at lære Python! Tager man kampen op, er det en utroligt anvendelig kompetence.

Er der andet, som du vil give videre til en medstuderende, der overvejer at tage faget?

Det er min erfaring, at mange studerende er tilbageholdende ved at tage fag på andre institutter/universiteter, da ansøgningsprocessen og usikkerhed ved lange ventetider virker afskrækkende. Jeg vil alligevel opfordre inderligt til, at du tager kampen op! Der er utroligt meget at lære ved at koble vores særlige faglighed med andre retninger. Jeg har fået kæmpe ny respekt for alt det, som jeg har lært på vores uddannelse efter at have hørt, hvor dårlige mange ingeniører er til at reflektere over komplekse personlige og sociale problemstillinger. Vi lærer helt vildt meget på psykologiuddannelsen uden rigtig helt at vide det, fordi kompetencerne overvejende er refleksive – og det har jeg fået en kæmpe ny respekt for!

Giv faget stjerner fra 1 til 5

Martin, 2. semester på kandidaten

Følelsernes Politik

Hvad hedder faget, hvor og hvornår tog du det?

Faget hedder *Følelsernes Politik* og undervises af Mons Bissenbakker. Det udbydes på institut for Køn, Seksualitet og Forskellighed under Nordiske Studier (NorS) på KUA. Jeg tager faget nu; foråret 2021.

Hvilket fag på Psykologi erstattede faget?

Jeg tog faget, der er 15 ECTS, som erstatning for de to valgfag af hver 7,5 ECTS på kandidaten.

Vil du give en kort beskrivelse af faget?

Følelsernes Politik tager udgangspunkt i den såkaldte affektive vending, hvor man læser og arbejder med teoretikere som Sara Ahmed, Eve Sedgwick, Judith Butler, Judith Halberstam, Ann Cvetkovich m.fl. i et forsøg på at undersøge, *hvad følelser gør*. Temaer, vi blandt andet har arbejdet med, er skam, racialisering, frygt, kærlighed og sorg. Undervisningen varer fire timer og består af mere forelæsningslignende elementer, elevoplæg og masser af tid til analytisk gruppearbejde. Eksamen er en større skriftlig opgave, hvor man dykker ned i pensumlitteraturen og analyserer noget selvvalgt materiale. Faget placerer sig i feltet mellem kønsstudier, queer teori og dekoloniale studier og indskrives sig dermed i en overvejende poststrukturalistisk og normkritisk ramme.

Hvad oplevede du som særligt fedt ved faget?

Det som gør *Følelsernes Politik* til et af de fedeste fag, som jeg har haft i min studietid, er den velvalgte pensumlitteratur, der er både relevant, af nyere dato og af høj kvalitet. Desuden er den fire timer lange undervisning en klar fordel, da vi får mulighed for at dykke ned i teorierne og anvende dem analytisk. Ambitionsniveauet er højt, hvilket betyder, at det nok er det fag, jeg har læst og lært aller mest af i min studietid indtil videre. Det er et oplysende fag, der har givet mig saglige argumenter og mod på at deltage i debatten i en kaotisk verden.

Hvad oplevede du som mindre fedt?

Hvis jeg skal pege på noget, så er det nok, at faget tager udgangspunkt i en poststrukturalistisk videnskabsteoretisk ramme og antager, at man køber ind på denne. Man får ikke noget litteratur, der kritiserer dette udefra, men dog intern kritik i en queer- og kønsteoretisk ramme. Desuden skal man tænke, før man taler, da sproget har magt, hvilket kan gøre det udfordrende blot at sige noget umiddelbart i undervisningen. Det er dog en vigtig faglig pointe, som man måske har godt af at blive udfordret af.

Er der andet, som du vil give videre til en medstuderende, som overvejer at tage faget?

Tag det, tag det, tag det, hvis du interesserer dig for følelser, køn, seksualitet og/eller racialisering! Det er skide spændende.

Giv faget stjerner fra 1 til 5

Sasja, 1. semester på kandidaten.

Pædagogisk Psykologisk Rådgivning – Analyse af problemstillinger i et praksisfelt

Hvad hedder faget, hvor og hvornår tog du det?

Pædagogisk Psykologisk Rådgivning – Analyse af problemstillinger i et praksisfelt (10 ECTS) taget i efteråret 2020 på Danmarks institution for pædagogik og uddannelse under Aarhus Universitet. Faget er et valgfag på kandidatuddannelsen i Pædagogisk Psykologi.

Hvilket fag på Psykologi erstattede faget?

Faget udgjorde KA valgfag 1.

Vil du give en kort beskrivelse af faget?

Faget giver studerende med interesse for Pædagogisk Psykologisk Rådgivning (PPR) en mulighed for at dykke ned i PPR-feltet og de udfordringer, der kan være forbundet med arbejdet som PPR psykolog. Faget omhandler overordnet dilemmaer og udfordringer i PPRs arbejde og forståelse af børn i vanskeligheder, hvilket bliver belyst ud fra udvalgte temaer. Eksempler på temaer, som jeg selv var igennem, kunne være: konflikter om børns skoleliv, tværfagligt samarbejde, kritisk psykologiske perspektiver på intervention og fællesskabende praksisser samt diversitet som grundvilkår og udfordring i PPR. Faget trækker særligt på kritisk og kulturhistorisk psykologi.

Hvad oplevede du som særligt fedt ved faget?

Dygtige undervisere der varetog forskellige temaer indenfor PPR-feltet, så man hele vejen igennem modtager undervisning fra personer, der forsker eller arbejder indenfor dagens tema. Helt overordnet synes jeg, at det var spændende at blive introduceret til, hvordan man kan arbejde mere kontekstbaseret, praksisnært og systemisk med børn og unge. Og i forlængelse heraf måske få belyst nogle emner, fx arbejdet med minoritets- eller marginaliserede grupper, som ikke berøres særligt på KU. Undervisningen er diskussions- og casebaseret, og der er udelukkende holdundervisning. De studerende har forskellige adgangsgivende uddannelser, hvilket betyder, at man sidder flere (kommende) faggrupper repræsenteret. Som psykologistuderende med interesse i PPR har det været ret givende at få et indblik i, hvad de andre studerende, der er uddannet lærere, pædagoger, socialrådgivere m.fl., tænker om diverse problemstillinger, og hvordan de selv tidligere har oplevet samarbejdet med psykologerne i PPR.

Hvad oplevede du som mindre fedt?

Det kan både ses som en fordel og en ulempe, men faget tilbyder de studerende en ret stor frihed. Forstået ved, at der ikke er en fast pensumliste, men at der lægges forslag op indenfor de forskellige emner, og så opfordres man til selv at finde yderligere tekster, som man synes er spændende. Det betyder, at diskussionerne på holdet til tider stikker i mange retninger. Eksamen er ligeledes meget fri med selvvalgt litteratur og problemstilling, så man skal kunne lide at have lidt mere løse rammer, og selv tage initiativ til fordybelse. Faget er derudover meget praksisorienteret, og jeg savnede til tider, at de kritisk psykologiske teorier, som faget trak på, blev udfoldet mere.

Er der andet, som du vil give videre til en medstuderende, der overvejer at tage faget?

Man skal være opmærksom på, at faget udbydes hvert halve år i København og hvert halve år i Aarhus.

Giv faget stjerner fra 1 til 5

Amanda, specialestuderende.

Advanced Knowledge Organization and Politics

Hvad hedder faget, hvor og hvornår tog du det?

Advanced Knowledge Organization and Politics (AKOP) på 15 ECTS, taget på Sociologi på KU i 2018.

Hvilket fag på Psykologi erstattede faget?

7,5 ECTS for metodefaget på kandidaten og 7,5 ECTS for SUI seminarhold på kandidaten.

Vil du give en kort beskrivelse af faget?

Avanceret sociologi med buzz-words som; videnssociologi, politisk sociologi og organisations sociologi. Faget behandler en teoretisk og empirisk tilgang til samfundets organisering og styring, samt hvordan produktionen og brugen af viden spiller ind i forskellige organisatoriske og politiske felter. Videreudviklinger på eksempelvis Bourdieu, Weber og Foucault.

Hvad oplevede du som særligt fedt ved faget?

Det var fedt at prøve, at det var organisationer, institutioner og interaktioner (og ikke psyken eller terapien), som var fagets undersøgelsesgenstand. Det gav et rigtigt nyttigt blik på det, som psykologer nogle gange bare kalder "det samfundsmæssige". Det var også fedt at arbejde med sociologer på KU, som er vant til at hoppe i felten og producere en masse empiri.

Hvad oplevede du som mindre fedt?

Det var et stort fag, det var hårdt arbejde.

Er der andet, som du vil give videre til en medstuderende, der overvejer at tage faget?

Det var noget af det mest lærerige, men hårde, jeg har kastet mig ud i af fag.

Giv faget stjerner fra 1 til 5

Nina, gammel indputter.

Advanced Strategic Management

Hvad hedder faget, hvor og hvornår tog du det?

Advanced Strategic Management på Økonomi (polit) på KU. Jeg er ved at tage faget på dette semester; foråret 2021.

Hvilket fag på Psykologi erstattede faget?

Valgfag 2 på kandidaten.

Vil du give en kort beskrivelse af faget?

Fokus er på organisationsstruktur og strategi. Faget giver en grundig introduktion til organisationsstruktur ved en gennemgang af forskellige arketyper, samt deres styrker og svagheder. Derudover introducerer faget grundigt til strategier og deres opbygning. F.eks. hvordan man kan betragte dem fra forskellige vinkler, og hvordan man kan udføre strategi i de forskellige typer af organisationer mm.

Hvad oplevede du som særligt fedt ved faget?

Underviseren benytter sig meget af cases, hvilket er rigtig fedt og hjælper med at overføre viden fra faget til praksis. Gruppeoplæg og gruppearbejde tager også udgangspunkt i cases. Underviseren er desuden meget struktureret, så der har været et godt overblik over forløbet fra start, og hvordan de forskellige emner kobler ind i hinanden.

Faget har generelt en del udefrakommende, og det er fedt i gruppearbejdet. Her oplever man, hvordan man tilgår cases og spørgsmål på vidt forskellige måder afhængigt af studie, og man bliver udfordret på sin egen tilgang.

Hvad oplevede du som mindre fedt?

Undervisningen kan være lidt tung, da den første halvdel ofte går med en gennemgang af pensum. Formen er her slides og underviser, der fortæller.

Er der andet, som du vil give videre til en medstuderende, der overvejer at tage faget?

Faget foregår på engelsk, og eksamen er mundtlig med udgangspunkt i et skriftligt produkt, som man afleverer cirka en uge forinden.

Faget er en efterfølger til Strategic Management, som man kan tage i efteråret. Jeg har taget faget her alene, og jeg har ikke oplevet det som et problem, at jeg ikke har taget forgængeren (og det er heller ikke et krav).

Giv faget stjerner fra 1 til 5

Liv, 3. semester på kandidaten.

Advanced Topics in Game Studies

Hvad hedder faget, hvor og hvornår tog du det?

Advanced Topics in Game Studies, taget på ITU i efteråret 2020.

Hvilket fag på Psykologi erstattede faget?

Et valgfag på kandidaten, 7,5 ECTS.

Vil du give en kort beskrivelse af faget?

Faget er meget drevet af de studerende, der vælger emner indenfor spilforskning, som undervisningen omhandler. Undervisningen består af en blanding af præsentationer fra studerende og fra underviseren. De studerende skriver en selvvalgt skriftlig opgave som eksamen, og her kan man få løbende vejledning fra underviseren. Derudover er nogle af undervisningsgangene sat af til, at de studerende præsenterer deres idé til eksamensopgaven, så de kan få feedback og forslag til, hvad de kan inddrage.

Hvad oplevede du som særligt fedt ved faget?

Der er virkelig god mulighed for at vælge frit, også med mulighed for at inddrage teori fra psykologi.

Hvad oplevede du som mindre fedt?

Der er virkelig meget arbejde i faget, da eksamensopgaven primært bygger på selvvalgt litteratur. Selv havde jeg kun ét andet fag ved siden af, hvilket jeg var rigtig glad for.

Er der andet, som du vil give videre til en medstuderende, der overvejer at tage faget?

Hvis du vælger at tage faget, så læs op inden! Det er et fag på 3. semester af kandidatuddannelsen i spil og derfor bestemt ikke et introducerende fag. Jeg kan anbefale at følge forelæsningerne i faget *Games & Culture* (efterår) og/eller *Psychology of Play and Games* (forår) inden for at have lidt baggrundsviden. Personligt skrev jeg til kursuskoordinatoren på forhånd, som henviste mig til nogle forelæsningsvideoer, som jeg kunne se inden som forberedelse.

Giv faget stjerner fra 1 til 5

Amanda, 2. semester af kandidaten

The Digital State

Hvad hedder faget, hvor og hvornår tog du det?

The Digital State, taget på ITU i foråret 2021.

Hvilket fag på Psykologi erstattede faget?

Et valgfag på kandidaten på 7,5 ECTS.

Vil du give en kort beskrivelse af faget?

Faget omhandler digitalisering af staten fra mange forskellige perspektiver. Her ses både på, hvordan digitalisering påvirker, hvordan mennesker ses, og hvilken bagvedliggende motivation der er for digitalisering med inddragelse af forskellige eksempler. Faget tager udgangspunkt i den offentlige sektor og ser både på Danmark, men også på udlandet f.eks. Kinas *social credit system*. Eksamen består i, at man besvarer ét obligatorisk spørgsmål og vælger ét ud af fire andre spørgsmål. Samlet skal man skrive 15 sider.

Hvad oplevede du som særligt fedt ved faget?

Faget er virkelig godt sat sammen, og derudover er faget første del af en specialisering i ITU's kandidatuddannelse *Digital Innovation & Management*, så der er god mulighed for at følge med. Derudover kan man begynde på sin eksamensopgave tidligt, så man kan koordinere det i forhold til sine øvrige eksamener.

Hvad oplevede du som mindre fedt?

At der, særligt i starten, er en ret stor/tung læsemængde, og at det er en lidt anden type tekster end dem, som man kender fra psykologi. Dette er dog et plus, hvis man, som jeg, ønsker noget andet end det, som normalt bliver udbudt.

Er der andet, som du vil give videre til en medstuderende, der overvejer at tage faget?

Der er ikke teori direkte fra psykologien, men hvis man godt kan lide dokumentarer som *Coded Bias* og *The Great Hack*, der begge kan findes på Netflix, så kan faget bestemt anbefales. Selvom det primært har fokus på den offentlige sektor.

Giv faget stjerner fra 1 til 5

Amanda, 2. semester af kandidaten.

Managing People in Multinational Corporations

Hvad hedder faget, hvor og hvornår tog du det?

Managing People in Multinational Corporations på CBS i foråret 2021.

Hvilket fag på Psykologi erstattede faget?

A/O Seminarholdet.

Vil du give en kort beskrivelse af faget?

Man bliver undervist i HR-processer og strategier i forbindelse med bl.a. performance management, talentudvikling, rekruttering, hvordan man håndterer personale ved organisatoriske forandringer, kulturelle forskelle i teamwork og håndtering af diversitet i organisationer. Der er en del pensum, men indholdet er ikke alt for komplekst, selvom man er helt ny i CBS-verden, og der er mange praktiske eksempler og cases.

Hvad oplevede du som særligt fedt ved faget?

Det var superfedt at læse tekster omhandlende helt andre emner, end jeg er vant til, og at lære en masse nyt om virksomheder og personalehåndtering. Om end det var lidt kedeligt, var det også rart med forhåndsoptagne forelæsninger, så man selv kunne pause og styre tempoet. Det var særligt spændende at læse tekster og diskutere emner med et psykologisk perspektiv, som jo er helt anderledes på CBS, og at opleve hvordan det opfattes i kontrast til KU.

Hvad oplevede du som mindre fedt?

Live-zoomlektionerne var ikke så gode – der var meget få, der overhovedet loggede på og endnu færre, der deltog aktivt, hvilket hurtigt gjorde det akavet og mindre lærerigt. Herudover var pensum naturligt "krympet sammen" på ret kort tid, fordi det er et halvsemestersfag, hvilket får læsebyrden til at føles tung.

Er der andet, som du vil give videre til en medstuderende, der overvejer at tage faget?

Jeg kan klart anbefale faget til andre, som også er lidt nysgerrige på noget mere A/O-rettet, fordi man også lærer noget om virksomhedsstruktur og -strategier generelt. Kombinationen af HR og den internationale kontekst synes jeg er god. Man skal dog være opmærksom på at emnet om, hvordan en virksomhed fungerer, når den har afdelinger i flere lande, også fylder en del. Her er relevansen for psykologi ikke lige så oplagt som ved fagets HR-del.

Giv faget stjerner fra 1 til 5

Henriette, 1. semester på kandidaten.

Hovedstrømninger i det 20. århundredes franske filosofi

Hvad hedder faget, hvor og hvornår tog du det?

Faget hed *Filosofisk emne 1: Hovedstrømninger i det 20. århundredes franske filosofi* ved Søren Gosvig Olesen (HF103911U) på Institut for Medier, Erkendelse og Formidling. Jeg tog faget sidste efterår, E20.

Hvilket fag på Psykologi erstattede faget?

Jeg brugte mine 15 ECTS valgfag på KA til at tage faget.

Vil du give en kort beskrivelse af faget?

Tematisk er faget bygget op om udlægning og diskussion af væsentlige skikkelser i den franske filosofi (Alain, Bachelard, Sartre, Merleau-Ponty og Derrida) med en enkelt kronologisk afstikker til Descartes med den begrundelse, at han stadig er det fundamentale udgangspunkt for fransk tænkning. Faget var en slags holdundervisning, hvor formen var, at Søren udlagde fransk tænkning med relevante afstikkere til andre filosofiske traditioner (tysk idealisme, marxisme, psykologi, tysksproget fænomenologi etc.) med fokus på de ovennævnte tænkere. Vi var nok 25-30 studerende på holdet, og der var rig mulighed for spørgsmål og diskussion, både til de udvalgte tænkere, men også udenfor pensum.

Hvad oplevede du som særligt fedt ved faget?

Fagets niveau var højt, og formen var meget diskuterende, så stoffet fik virkelig lov til at fremtræde i sin kompleksitet. Formatet var, som sagt, baseret på nærmest forelæsning ved Søren, men fordi vi kun var 25-30 studerende, var der masser af plads til spørgsmål og diskussion, som ofte udgjorde en væsentlig del af undervisningen. Søren er ekstremt belæst, så spørgsmål indenfor alle mulige afkroge af filosofien (ikke kun den franske) var velkomne og informerede diskussionerne. Søren er virkelig en dygtig tænkter og en autoritet på området, da han selv har skrevet disputats på Sorbonne og senere skrevet en bog om fransk filosofi. Så hvis man er interesseret i fransk filosofi, er indholdet altså i top. Kun meget sjældent har jeg oplevet samme niveau og diskussionskultur på psykologi. Eksamen er meget godartet: Frit filosofisk emne, som ligger indenfor rammerne af den franske filosofi, hvilket må siges at være et vidt begreb. Opgaven var 11-15 sider og kunne struktureres helt, som man ville.

Hvad oplevede du som mindre fedt?

Jeg ved egentlig ikke, hvad jeg oplevede som mindre fedt. Det er helt klart et af de bedste fag, jeg har taget på min kandidat, måske hele mit studie. Diskussionsformen og det høje niveau indenfor et felt, som virkelig interesserer mig, har været svært at genfinde på KA i Psykologi. For nogen kan Søren måske virke intimiderende, men jeg fandt ham meget engagerende og åben for spørgsmål.

Er der andet, som du vil give videre til en medstuderende, som overvejer at tage faget?

Ikke andet end, at hvis man er interesseret i kontinental filosofi, så er det bare med at komme afsted til filosofi, og nok særligt Gosvigs fag, for man finder næsten ikke de dybe filosofiske refleksioner på KA i Psykologi (det er i hvert fald min oplevelse). Niveaue er højt, men det skal ikke afskrække, for de andre filosofistuderende, som måske er bedre inde i traditionen, ville rigtig gerne diskutere tingene i pauser og efter undervisningen.

Giv faget stjerner fra 1 til 5

Frederik, 12. semester.

Recap af processen...

1. Find et kursus, som får det til at krible i fingrene. Spørg omkring dig. Søg i kursuskataloget. Det er (næsten) kun fantasien, der sætter grænser.

2. Undersøg om du kan blive optaget på kurset. Undersøg hos det enkelte institut/universitet, om det er tilgængeligt for meritstuderende.

3. Søg om forhåndsgodkendelse. Det er en forudsætning for, at kurset kan indgå i din uddannelse.

4. Søg om optagelse på kurset ved det institut, som udbyder det. Tjek frister og procedurer for ansøgning i god tid. Informationen findes på deres hjemmeside.

5. Når du har taget kurset, skal du søge om at få det meritoverført.

Skal du skrive bachelor snart?
Eller har du afleveret bachelor og vil gerne lade
andre studerende læse den?

Så gå ind på Indput.dk og kig i bachelorbiblioteket!

[Hjem](#) [Blade](#) [Artikler](#) [Om Indput](#)

Til dig som Stud.psych

[Artikler for psykologistuderende](#)
[Indput Talks](#)

Bacheloropgaver

[Bidrag til opgavedatabasen](#)

Bacheloropgaver

Sharing is caring! Her finder du et bibliotek med gamle bacheloropgaver til inspiration. Klik på en opgave for at læse abstractet og downloade den fulde opgave. For nogle opgaver er karakterbedømmelsen angivet nederst.

SEND DIT BIDRAG

PÅ DEN ANDEN SIDE AF FAKTA VS. FIKTION

Af Elvira Hallengren, stud.psych. og Karen Damgaard, stud.psych.

Illustrationer af Maja Koch Nielsen, stud.psych.

Når ikke man i samfundsvidenskaberne anvender naturvidenskabelige metoder til at blotlægge årsagssammenhænge, går man ofte fortolkende til værks, hvad der kræver forståelse og indlevelse i menneskers livssituationer.

Som studerende på det samfundsvidenskabelige fakultet bliver vi uddannet til at jonglere med et væld af metoder og teorier, der på forskellig vis kaster lys over og giver kvalificerede bud på, hvordan vi kan forstå mennesker og samfund. Vi lærer at forholde os kritisk til vidensproduktionen og danser rundt om videnskabsteoretiske spørgsmål om objektivitet og grænser for generaliseringer. Vi vænner os til at læse faglitteratur og erfarer måske, at et nøgternt sprog med sirlige sætningskonstruktioner og tydelige referencer er vejen frem til en akademisk titel af fineste grad. Vi tiltrækkes i stigende grad af det utvetydige, tydelige forklaringer og af det, der kan betegnes fakta. Og fornemmer måske, at det der bærer præg af fiktion ikke helt har hjemme i akademisk skrivning.

Sådan kan linjerne i hvert fald blive trukket op. Men behøver det nødvendigvis at være sådan?

Er der plads til et kreativt sprog i akademiet?

Klokken slår 14.15, men i det seneste kvarter har der været bevægelse i den flade af firkanter, der udgør vores virtuelle klasseværelse. Småsnakken mellem bydele og solrige terrasser toner ud, da én af fem undervisere tager ordet og byder velkommen til den første af fem seminarer i dét, der ikke er et fag med tilhørende ECTS-point, men en seminarække baseret på frivillighed, sult, savn og engagement: *Ethnography revitalized: the craft of writing* er navnet på den seminarække på Institut for Antropologi, som vi - to psykologistuderende - har fået lov til at sidde med på i løbet af foråret.

Hovedformålet med seminarækken er at undersøge potentialet i forskellige former for såkaldt *kreativ skrivning* i en akademisk kontekst. Kan et mere kreativt engagement omkring akademisk skrivning fordre nye analytiske indsigter? Og er det muligt at kombinere en mere kreativ, fri og måske endda skønlitterær skriveglæde med udarbejdelsen af akademiske tekster? Kan sådanne tekster, der låner skønlitterære virkemidler, formidle stemninger og forhold, der ikke rummes i de mere konventionelle akademiske skriveformer? Spørgsmål som disse har fire lektorer sat sig for at undersøge i praksis sammen med interesserede studerende, hvoraf de fleste er specialestuderende

de med eget materiale fra det antropologiske feltarbejde, der er en obligatorisk del af kandidatstudiet.

Hvad vi som to psykologistuderende laver i det, der også er et projekt støttet af Københavns Universitet som en måde at bygge bro mellem studerende og forskere, er et åbent spørgsmål. Men en nysgerrighed over for andre fagtraditioner, interesse for kvalitativ forskning og formidling, betagethed af sproget, egen skriveglæde, og opmærksomhed på litterære strømninger inden - og uden for det psykologiske felt, har bragt os til skærmen netop disse eftermiddage.

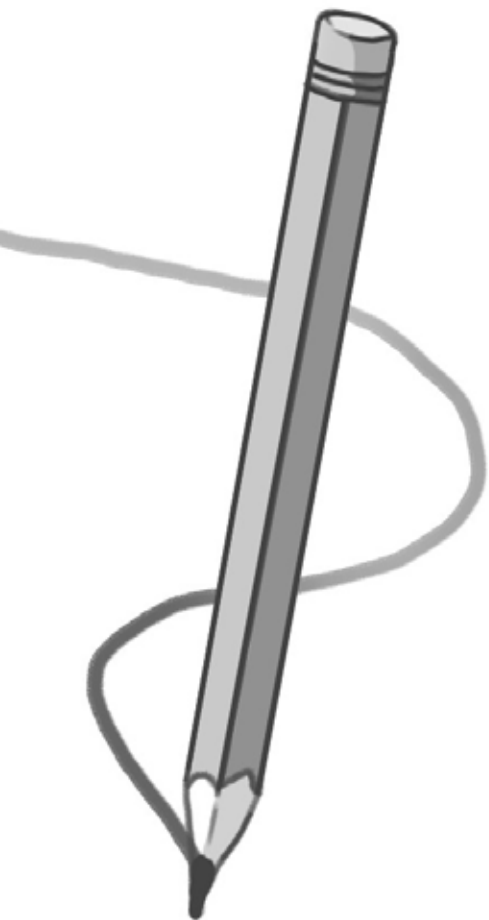
Foråret kalder på horisontudvidelser, og det første seminar skal handle om flowskrivning. Vi sætter spørgsmål om formål og kalendere med egne fags deadlines på pause for en stund og flyder med.

Blik for kompleksitet eller reducerbarhed

Som en modtendens til kvantificering af kvalitativ forskning, spotter de antropologiske lektorer en bevægelse mod en skriftlig formidling af etnografiske studier, der inddrager skønlitterære virkemidler. Og flere af de københavnske forskere har selv i de seneste år bevæget sig ind i den såkaldte litterære antropologi, hvor observationer fra feltarbejde under fjerne og hjemlige himmelstrøg formidles i narrative former.

På psykologistudiet stifter vi bekendtskab med dele af den narrative terapi. Og vi møder måske den fænomenologiske metodes fintfølede fornemmelse for detaljerige og sansmættede beskrivelser af den verden, der sommetider oser af tvetydighed. Parallelt til de forskellige strømninger inden for det antropologiske felt, har tilgange som disse øje for og ønsker at omfavne kompleksiteten af levet liv frem for at reducere til statistisk set medgørlige størrelser. Mens nogle forskningstraditioner har øje for, hvad der kan udtrykkes med tal, søger andre mod ordene.

Om noget videnskabeligt felt er psykologien spundet ind i sprog, kan man hævde. Sproget smyger sig rundt i hjernebarrens fuger, vibrerer mellem os, filteres sammen med følelser, fastholder og bryder med kontinuitet, skærer som en nyslebte kniv konkrete konsekvenser ud for os på samfundsmæssigt, relationelt og individuelt plan. Fortællinger er afgørende for sammenhængskraften i et individs liv samt i og på tværs af forskellige kulturer, ved vi.

Så hvorfor ikke bruge et øjeblik eller to på at interessere os lidt for skabelsen af fortællinger? Hvorfor ikke beskæftige os med formidlingen af fortællinger på et helt praktisk plan? Ligesom vi kan træne os til en skærpet evne til at lytte og øve os i samtale teknikker, kan vi også øve os i at skabe detaljerige beskrivelser, mætte skrift med sanser, gøre fortællinger levende.

Forskningsformidling i flow

Første seminar i rækken er bygget op om en skriveworkshop med journalist og forfatter Jacob Cold, der selv har en fortid på antropologistudiet. Han præsenterer flowskrivning som en anderledes måde at tænke sin vej ind i skrivning. Her starter man nemlig med at skrive, før man ved, hvad man vil skrive. Kernen i flowskrivningens filosofi er, at selve skriveprocessen kan bruges som vej til erkendelse. Tanken er, at man ved at fralægge sig sine forventninger og sit kritiske blik til at begynde med, og i stedet lade skrivningen flyde som en *stream-of-consciousness* og associationer følge frit efter hinanden, kan nå frem til nye analytiske indsigter og lade nye sammenhænge forme sig efterhånden, som ordene tager form hen over papiret eller word-dokumentet. Således kan man gennem denne frie, flydende form forsøge at frigøre sin egen stemme fra de begrænsende vante sproglige strukturer og de magtstrukturer, der ellers betinger vores tænkning.

Jacob Cold beskriver, hvordan der i det umiddelbare og uforbeholdne kan ligge en kvalitet, som ikke findes i det mere indstuderede og velovervejede, der følger faste former. Desuden kan det være godt at skrive dårligt, forklarer han. Det kan bryde sprogets lænker for en stund og få en til at tænke anderledes, skabe nye idéer, se ting fra nye sider.

Vi gør os selv erfaringer med flowskrivningen gennem en række skriveøvelser og udveksler vores oplevelser på tværs af skærmens små firkantede felter. Allerede efter de indledende øvelser, kan flere nikke genkendende til, at andre, nye sammenhænge i deres materiale tegner sig for dem i skrivningen, når den ikke bremses af overvejelser om sætningskonstruktioner.

Fra sin firkant på skærmen fremhæver Jacob Cold, at det er afgørende at udforske effekten af rammerne omkring skrivningen. Tid, sted, lys, faglig selvforståelse og ens egen fortælling

om, hvordan man skriver, har betydning, og det er afgørende at udforske, hvad der får tankerne og pennen til at flyde friere, overfor hvad der bremser, begrænser og forstyrrer.

Går man helt kold i sin skrivning, anbefaler Jacob Cold, at man forsøger at tænke sig tilbage til sin oprindelige motivation. Hvad fangede først opmærksomheden? Hvad var det, man blev optaget af? Han benytter sig i denne forbindelse af en smuk metafor om, hvordan et emne, et forskningsfelt, en del af verden oprindeligt har vakt genklang i en. Der har, som han siger, været en resonans mellem en selv og det element af verden, man satte sig for at undersøge, og hvis man går i stå i skrivningen, kan det hjælpe at sætte sig for at skrive denne resonans frem. Den kan så runge videre ud og befri kreativiteten, befri sproget og genantænde den motivation, der først satte arbejdet i gang.

Efter tre timer takker vi af og læner os tilbage i stolene, før vi giver os i kast med at skrive noter. Inspirerede og kun lidt trætte af skærm, forsøger vi at få skrevet den resonans, som dagens oplæg og øvelser har vakt i os, ned på papiret, så vi kan tage overvejelserne med os.

Fængende fortællinger formidler levte erfaring

Da vi for anden gang trykker på Zoomlinket og dukker op til det næste seminar, ser vi, at flere har sat sig ude eller i vinduerne for at kunne nyde forårssolen. På mange af de små firkanter er de andre deltagende kun mørke silhuetter i modlys. Der bliver igen småsnakket, indtil klokken bliver kvart over. Vi taler i vores fysiske rum bag skærmen om, hvor usædvanlig hyggeligt et Zoom-rum, der bliver skabt på disse etnografiske eftermiddage. Måske frivilligheden i foretagendet giver en anden lethed end ved den sædvanlige undervisning. Denne eftermiddag skal det handle om fortællingen, om narrativet, om hvad det betyder at skulle gøre en fortælling ud af menneskers liv.

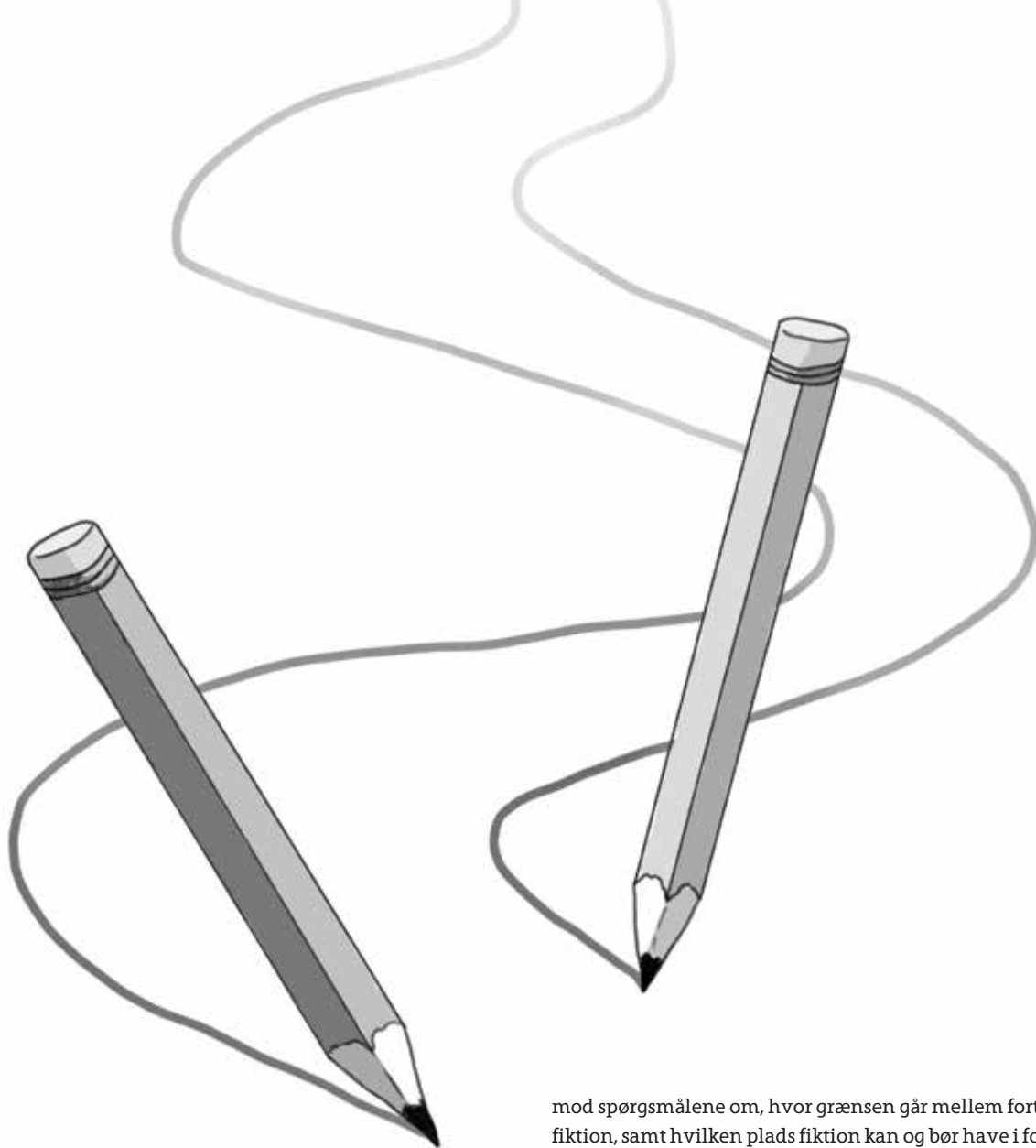
Vi diskuterer, hvordan det uvilkårligt indebærer elementer af digtning, når brudstykker af samtaler, observationer og interviews skal skrives sammen, så læsere kan følge og få indsigt.

Det levede liv rummer som bekendt ikke en fremadskridende, sammenhængende, afrundet handling, og det levede liv er ikke nødvendigvis fængende, spændende, dramatisk eller velegnet til at fastholde en læsers opmærksomhed. En grad af dramatisering må der altså til, når feltnoter skal omsættes til fortællinger. Men hvad hvis man lader dramatiseringen fylde mere end fastholdelsen af faktiske begivenheder?

Antropolog Hanne Overgaard Mortensen fortæller om sine erfaringer med at benytte sig af at sammenskrive forskellige oplevelser, samtaler og interviews, der måske fandt sted adskilt og uafhængigt. De kan sammenskrives i fortællingen og formes til en samlet situation, der fremhæver det afgørende.

Når man på den måde skriver tid, steder, begivenheder og måske endda karakterer sammen, selvom de ikke hang direkte sammen, da de fandt sted, kan man argumentere for, at 'sandheden' i fremstillingen udvandes. På den anden side kan man argumentere for, at 'sandheden' kan forstærkes af en læsers øgede forståelse for det beskrevne, fordi den mættede, kuraterede fortællings struktur kan bidrage til, at man, udover at udtrykke hvad der skete, også kan fremhæve betydningen af det skete. Fordi sammenhænge kan skrives tydeligere frem, kan den bevidste skabelse af en fortælling ses som en måde at overføre kompleks viden, der måske ellers undslipper formidlingen i mere konventionel akademisk skrivning.

Inspireret af det aktuelle format, giver vi os i skriveøvelserne i kast med at skrive en fortælling sammen, der kan formidle vores oplevelser af det sociale rum, som skabes ved undervisning på Zoom. Brudstykker af ellers uafhængige oplevelser forsøger vi at samle til et fælles narrativ om mulighederne og udfordringerne ved den ganske særlige omgangsform, som Zoom-undervisning indebærer. Vi erfarer, at det at skulle skrive forskellige oplevelser til en mere samlet fortælling afføder overvejelser om spændingsopbygning og mange flere mulige til- og fravalg. Desuden fører det os uundgåeligt ned ad floden

mod spørgsmålene om, hvor grænsen går mellem fortælling og fiktion, samt hvilken plads fiktion kan og bør have i forskningsformidling. Det er heldigvis emnet for forårets tredje seminar.

Fiktion overfor faktiske feltnoter

I faget Udviklingspsykologi, og måske i få andre sammenhænge, får vi som psykologistuderende lov til at smage på observationsmetoden. Men vi bliver ikke kastet ud i feltarbejdet og den etnografiske metode, som er en substantiel del af antropologistudiet. Til det tredje seminar hører vi om erfaringer fra månedlange ophold i Uganda under HIV-epidemien i 1980'erne, om at tage del i identificeringsarbejde i massegrave for ukendte ofre for Den Spanske Borgerkrig, om mødet med heroinafhængighed i USA, og om at lave feltarbejde på Facebook.

De lange perioder i felten giver grundlag for detaljerede beskrivelser og dybere forståelser for de liv, der leves, men hvordan formidles feltnoterne bedst, så læseren kan få indsigt i livet netop dér?

Stemmer i den litterære antropologi vil argumentere for, at der er hjælp at hente hos forfatteren og filmskaberens. Og derfor

anvendes, i disse formidlingstyper, tydelige fiktionstræk, som eksempelvis at beskrive tanker og følelser og placere sig inde i hovedet på personer, at sammenskrive flere personer fra feltet til en fiktiv figur, iscenesætte dialoger og fremskrive flashbacks fra personernes fortællinger.

Empirisk fantasi betegnes det hos Marie Bræmer, som er forfatter til en af de tekster, vi læser. For der er ikke tale om at fraskrive sig sit empiriske udgangspunkt, men netop synliggøre den aktive anvendelse af materialet. I vores ører er begrebet beslægtet med det fænomenologiske greb *eidetisk variation*: En imaginær variation af et fænomens bestanddele, med hvilket man søger at finde frem til de invariante strukturer i et fænomen eller en oplevelse. Spørgsmålet i denne fænomenologiske metode er, hvordan og til hvilken grad vi kan ændre ved en beskrivelse af et fænomen, mens det vedbliver at være en beskrivelse af netop dét fænomen?

Overvejelser som disse bringer os hurtigt ind i et spindelvæv af epistemologiske og ontologiske spørgsmål. For ikke at blive filtret helt ind, griber vi blyanten og går i kast med endnu to skriveøvelser. I første øvelse skal vi skrive om en samtale med fokus på det usagte. Fra samtaletræningen og det terapeutiske rum kender vi betydningen af det nonverbale. Stilhed siger, som bekendt, ofte mere end mange ord, og de fleste kender oplevelsen af at lytte til ét og fornemme, at noget andet menes, men forbliver uudtalt. Men hvordan formidles da sprogligt disse fornemmelser og usagte stemninger? Vi forsøger at beskrive samtaleens forestillede stilhed, blikke, kropssprog. Anden skriveøvelse handler om at skrive detaljerede beskrivelser af personer, vi kender. Vi forsøger at mætte teksterne med indtryk og sanser og går i denne øvelse mere åbent ind i det fiktive rum - ved gennem beskrivelserne at komme med fortolkninger af personernes indre liv.

Da blyanten er lagt igen, og kaffekoppen fyldt op i endnu en pause, dukker en specialestuderende op i en af skærmens firkanter. Hun er blevet inviteret til at fortælle om, hvordan hun, inspireret af den litterære antropologi, har anvendt fiktion som kapitelinddeling i sit kandidatspeciale. Helt praktisk har hun, i

sit speciale, besluttet sig for at slå tonen i hvert kapitel an med en kort novellelignende fiktiv fortælling, der berører nogle af de tematikker, der kommer frem i det følgende kapitels analyse. Det kunne være igennem en iscenesat dialog, en beskrivelse af et landskab eller en tankerække hos en fiktiv person fra feltet. De små fiktive introduktionstekster, forklarer den specialestuderende, har i skriveprocessen været med til at skærpe hendes eget blik på temaer, følelser og vigtige elementer i analysearbejdet, ligesom de introducerer hendes læsere for disse temaer, mens de samtidigt medvirker til skabe en emotionel respons og et engagement hos læseren.

Med al tydelighed præsenteres det, at der i disse afsnit er tale om fiktion, og det er en væsentlig pointe: Et afgørende forhold ved inddragelsen af fiktionselementer i den akademiske skrivning er, at det må være tydeligt for læseren, hvad der er tale om. Læseren bør ikke være i tvivl om, hvornår der anvendes skønlitterære greb, og hvornår der ikke gør.

At lade svaret stå åbent

Al skrift er et virvar af valg og fravalg, et vibrerende væsen af nærvær og fravær. Kan man påstå. Og alligevel kan det gøres knastørt, så få får lyst til at læse. Så mange nuancer kan vælges fra. Sætninger kan brydes til enkelte ord, og ord puttes i kasser, presses ind i tabeller, svøbes ind i tal. Gøres til svar og faste 'sandheder'. Men hvad hvis vi sætter os for at gå imod dette? Lade ordene blive til smukke, mættede sætninger og lade nuancerne, sanserne, tvetydighederne, metaforene fylde?

Helle Bundgaard, en af de antropologer, der står bag seminarrækken, fremhæver en tendens i akademiske tekster til at fremstille verdens sammenhænge mere entydige, end de nødvendigvis er. At formulere sig i argumenter, som det forventes i akademisk skrivning, indebærer, at man opstiller en forklaring. Hun formulerer så smukt, at vi måske nogle gange *når tættere på sandheden ved at lade svaret stå åbent*.

"Open your eyes; listen, listen. That is what the novelists say. But they don't tell you what you will see and hear. All they can tell you is what they have seen and heard, in their time in this world, a third of it spent in sleep and dreaming, another third of it spent in telling lies."

- Ursula K. Le Guin, *The Left Hand of Darkness*, 1969

MARATON OG MASOCHISME

Tekst og illustration af Hans-Jørgen Hersoug, stud.psych.

Når entusiastiske meningsdannere begynder at mæske sig i emner, de ikke selv har lyst til at indrømme, at de kun bringer op, fordi det får dem selv til at stråle med en varmere glød, så begynder de ikke sjældent med et "Efter at mange har spurgt, vil jeg nu tale om ...". Det ville være løgnagtigt af mig at påstå, at jeg ikke var tæt på at bruge samme klodsede finte til at indlede denne artikel. Jeg overvejede det, fordi nedenstående er et skriv om, at jeg løber. Hvordan folk holder sig sunde er sandt for dyden det mest irriterende, et andet menneske kan bringe med til samtaler af enhver art. Derfor vil jeg understrege, at denne artikel ikke handler om sundhed, og jeg tror ikke, at den får mig til at gløde rødere end før. Dette skriv er ikke sat i verden efter stor efterspørgsel, men er derimod et selvsmagende indblik i mit løb væk fra ting, ind i ting og hjem til ting.

Da jeg startede med at løbe, gjorde jeg det med en slet skjult ironisk distance og gigantisk aversion overfor *typerne rundt om søerne*. I guder hvor var jeg mange ting, men jeg ville traske barfodet gennem Dantes syvende inferno, før jeg ville karakterisere mig selv som værende *en løber*. Den eneste grund til, at jeg begav mig ud på landevejen, var vel fordi at jeg vel følte, at det burde jeg vel, for det gør man jo. Jeg begyndte altså løberiet af grunde lige delt mellem et senkapitalistisk patriarkalsk mandeideal og dovenskab. Jeg var lige flyttet til København og ville gerne se ud, som man vist skal se ud. Jeg manglede både kontakterne og motivationen, det kræver at blive en del af et fodboldhold, og jeg har, hvad min svømmelærer i 4. klasse kaldte, en *meget kreativ svømmeteknik*. Jeg så mig nødsaget til at løbe. Det skal måske siges her, at jeg selvfølgelig havde andre veje at gå, men jeg valgte altså, med min demokratisk sikrede frihed, at løbe.

Jeg tvang mig selv ud og mærkede weekendens smøger krybe op af mine lunger, som var de fortabte sjæle, der forsøgte at undslippe helvedes ild. Jeg skruede så højt op for musikken, at jeg ikke kunne høre mine egne skrig på hjælp og nåde. Jeg tonsede afsted som en gennemrusten sovjetisk isbryder på vej gennem metertyk indlandsis. Langsomt prustende, stødt voksende, altid et sekund fra at gå i stå for aldrig at kunne trækkes i gang igen. Det var fuldstændigt forfærdeligt. Af uransagelige årsager blev jeg dog ved med at foretage dette torturritual et par gange om ugen. Løbeturen var weekendens afladsregning. Kilometerne smerte var en nøjagtig gengivelse af weekendens fester, blot med omvendt fortegn. Ligesom politikere køber bøgetræer i regnskoven, når de rejser til klimatopmøde i oliestater, løb jeg ture og kompenserede for mine eskapader. Altid den samme rute og for hver bytur, jeg havde fristet mig til i løbet af weekenden, voksede løbeturens ubehag. Det er en udtømmende beskrivelse af mit forhold til løb de første par år.

Indtil jeg en dag, i himmelråbende eksamensangst, begav mig ud at løbe bare for at komme væk fra den forestående prøves skygge. Jeg løb vel i afmagt og prøvede at komme væk fra eksamen, væk fra kognitionspsykologien og væk fra frygten for, at jeg ikke var god nok. Der var som sådan ingen sammenhæng mellem frygtens størrelse og min arbejdsbyrde. Jeg havde læst, som det kan forventes, og var vel så klar, som jeg kunne blive. Der var noget andet på spil end forholdet mellem arbejdsindsats og krav fra fakultetet. Jeg tænkte, at jeg nok ville bestå, men var stadig bange for, at jeg ikke var god nok. Det er en ambivalent frygt, som jeg før har stiftet bekendtskab med - en grim trold, der springer mig i øjnene, når det forestående har særlig betydning for mig. Jeg kunne ikke samle mig om hverken arbejdet eller friheden og følte mig sat i knæ af mine egne forventninger. Jeg havde mistet kontrollen. Jeg ville væk, så jeg løb.

Indtil mit hoved stoppede med at rumstere, og mine ben gik i kramper, og så rejste jeg mig op og løb videre. Det var forfærdeligt, men også virkelig levende og vidunderligt. Efter jeg havde fordoblet min tidligere distance, nåede jeg et bevidsthedsniveau, hvor jeg var fuldstændigt tom. Jeg tror, det er at sammenligne med narkotika, en afhængighed der indtræffer, og et punkt der ikke kan gentages. Jeg løb mig derud, hvor den eneste energi, jeg kunne udveksle, var mellem mit hoved og mine ben. Jeg havde sågar et mantra, jeg gentog for mig selv, og gennem denne stående meditation kom jeg ind til et stadie, hvor jeg var fritaget fra det ydre og følte mig rent indre.

I alt det her slog det mig pludseligt, hvor vanvittig en situation jeg havde sat mig selv i. Jeg er psykologistuderende og tænkte, at jeg derigennem jo vidste et og andet om psykisk velvære. Og mange ting kan man kalde min psykiske væren før den løbetur, men velvære er i hvert fald ikke det første ord, jeg ville benytte. Jeg troede, at jeg skulle blive en form for fyrtårn, der konstant kunne minde verden om ikke at blive kapitalismens nyttige idiot, prædike om at lytte til sig selv, skabe frirum og iltlommer i hverdagen. Hvis eksamen gjorde det ved mig, så skulle jeg bare droppe den, for det er ikke det værd. Jeg kunne ikke engang finde ud af ikke at gå så meget op i studiet, at jeg blev stresset af det. Skønt.

Løbeturen gav mig spørgsmålet, og jeg løb videre. Så troede jeg, at den også ville give mig svaret. Jeg fik intet svar på turen, for der var ikke noget at hente ude på landevejen udover en følelse af kontrol.

Hvis jeg skulle udføre en let og elegant selvdiagnostisering, så havde jeg begyndende, måske buldrende, stress - eller det der ligner. I perioden havde jeg ikke et passende spørgeskema ved hånden, der kunne forsikre mig om, hvad den præcise diagnose var. Men kønt var det ikke, og jeg var hamrende ulykkelig. Gennem en masochistisk praksis underkastede jeg mig en selvforskyldt smerte, der gav mig en ro og et overblik. Da jeg havde fundet det lufthul, blev jeg bare ved med at arbejde. Fordi løbet havde givet mig overskud, troede jeg, at jeg kunne skrue op for belastningen. Jeg troede, at min nye teknik kunne overvinde alt. Sveden kunne rense min hjerne for stresshormon, så alt var lykkeligt. Det er bare, desværre, ikke så nemt. Jeg forskød bare problemerne ud i intetheden og løb væk fra dem i stedet for at konfrontere kernen af dem. Men det kommer altid tilbage, og på et tidspunkt må alle stoppe med at løbe. Jeg løber stadig, ikke for sundhed, men for klarhed og arbejder stadig for meget. Men jeg er i proces med min arbejdsproces og bliver mere og mere bevidst om, hvordan jeg i armslynge med samfundet, kan drive rovdrift på mig selv. Jeg tænker, at det er en god begyndelse.

Hvis fugle kunne tale

1998

Vi starter otte elever i børnehaveklasse i en lille flække på Sydfyn. Det er nogle år før de nationale skolesammenlægninger, så størrelsen på klassen er der ikke noget mærkeligt ved.

Det siges, at børn er klogere, end man tror, men jeg undrer mig ikke over mængden af tomme flasker hos mine venners forældre. Hos mine forældres venner. Der er mange ting, mine forældre ikke fortæller mig, før jeg bliver ældre.

Af de otte elever er vi fire, som overvintrer her år efter år. Op igennem klassetrinene kommer og går de andre. Nogle kommer tilbage igen efter nogle år. Nogle af dem har været hos bedsteforældrene. Andre har været på julemærkehjem. Mange af deres historier kender jeg ikke. De fleste forsvinder helt.

Nye kommer til og forsvinder igen. Inden vi når 7.klasse er 20 elever kommet igennem årgang '98 og gået igen. Vi er stadig kun otte elever.

Man kunne nemt få det indtryk, at vi er en modbydelig klasse. Det tror jeg ikke, vi er.

2021

En ven fortæller, at hvis socialt udsatte altid betragtes som ofre, hvad andet har de så at gøre. Et offer afvæbnes sit potentiale og et mulighedsrum indskrænkes, hvis det altid får at vide, at det ikke er givet forudsætningerne for at lykkes. Hvilket potentiale opstiller vores praksisser og vores talemåder over for to brødre, som har været internt fordrevne og forflyttet, så snart de havde etableret et nyt netværk. Fortidens uundgåelige nærvær forfølger os, men praksissen, hvoromkring vi bliver til, forandres.

2012

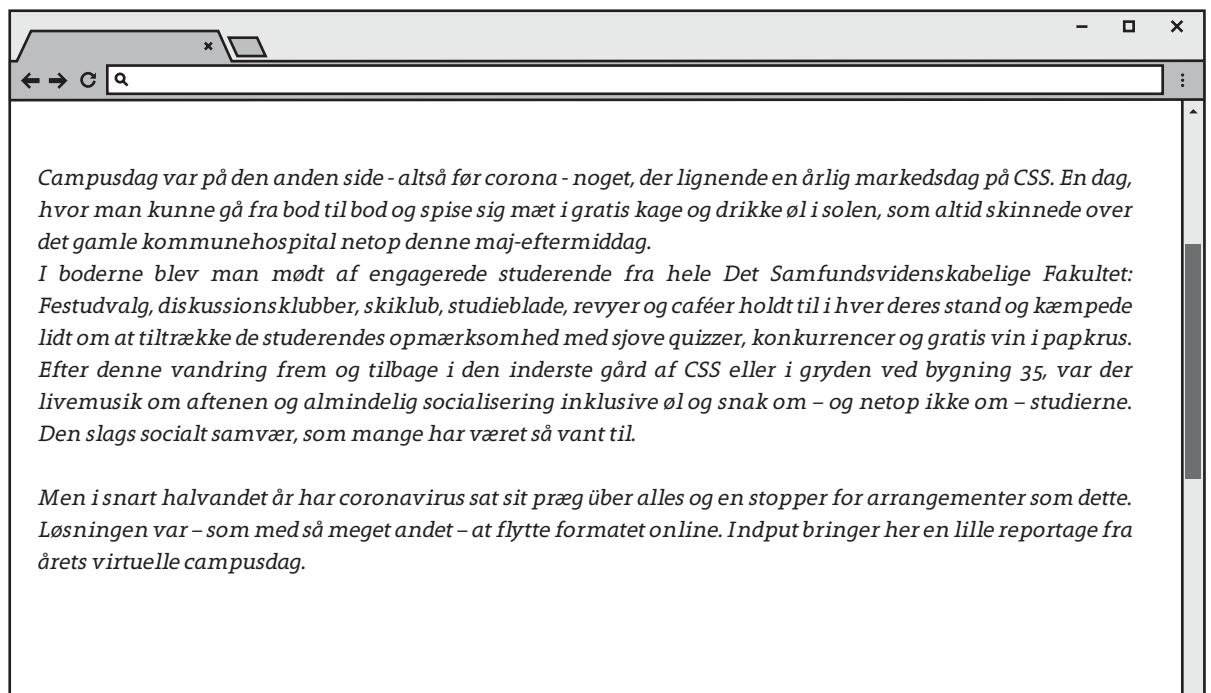
To brødre i ungdomsklubben, hvor jeg arbejder, skal flytte.

To år har de boet i den her lille flække på Sydfyn.

To år boede de også det sidste sted, de boede.

Sydfyn skyder ud af et næringsrigt morænelandskab. Det var lige her, den lille istid stoppede før den trak tilbage nordpå og efterlod sig en rigdom af mineraler. Jordens materielle sammensætning har skabt grobund for århundredes blomstrende landbrug. Men Sydfyn er også fundament for Danmarks laveste huspriser, og når kommunen er langt ude af syne, bliver en landsby til et tilflugtssted for de danske nomader.

To år tager det, her på Sydfyn, før socialrådgiveren er nået igennem bunken af børn, og de to brødre dukker op igen. Når socialrådgiveren stiller de forkerte spørgsmål, må de flytte sig på ny, og så kan historien gentage sig selv i en ny udkantkommune.

Campusdag 2021

D. 21. maj 2021 var campusdagen rykket ind på ikke mindre end tre online platforme, og selvom solen skinnede udenfor, og samfundet så småt begyndte at åbne, fandt studerende og repræsentanter fra diverse udvalg frem til skærmene.

Eftermiddagen startede med stor Kahoot-quiz med dekan for det samfundsfaglige fakultet, Mikkel Vedby Rasmussen, som vært. En vært i hopla, der måske endelig udlevede sin drenge-drøm om at være den blanding af Otto Leisner og Casper Christensen, som mange mænd fra flow-tv-generationen, forekommer at bære rundt på. Han formåede at balancere mellem alvor og sjov, med både velplacerede coronajokes og -påmindelser: *"Take care out there in the city, it's the only way we can fight the disease"*, mindede Vedby Rasmussen os om, og det havde han jo ganske ret i. Vi måtte passe på byen – og hinanden kunne man tilføje - så vi blev hjemme. Og selvom vi ikke var på stedet, handlede størstedelen af quizspørgsmålene om Center for Sundhed og Samfund, hvor vi jo studerer.

Løbet var tæt mellem de deltagende, der kæmpede om guld, sølv og bronzemedaljerne. Der var bøger og gavekort på højkant, og kampen om vinderpladserne var intens. Indputs repræsentanter lå længe i top tre, men fik aldrig en plads på podiet depotet. Da spørgsmålene til sidst begyndte at handle om, hvem der står bag hittet *'Nede Mette'* og hvornår firmaet Netflix blev etableret, var spillet tabt.

Da kampen om de sidste points var på sit højeste og Kahoot'en nærmede sig sin afslutning, dukkede pludselig en lille meddelelse op i øverste højre Zoom-hjørne: *Jada is now co-host*.

Jada indtog sin Zoom-firkant med manér. Hendes stemmes klang stod knivskarpt ud af MacBook'ens halvdårlige højtalere. Hendes armbevægelser fulgte melodierne bølgende færd, og fraser som *"I'm a believer again, felt so empty, but here I stand"* fra det nyeste nummer *'I'm Back'* gik lige i de corona-isolerede hjerter. Var hun et lysende, syngende bevis på, at vi snart ville være på den anden side?

Jadas stemmes styrke og følelsesmættede sangtekster satte gang i både store og små spørgsmål på den anden side af skærmen. Længe blev der for eksempel reflekteret over, om det var eget hjem, hun stod og sang i? Eller var det farmors? Var det et studie? Indput var mest fortaler for første mulighed og gik med øjnene klinede til skærmen på opdagelse i den del af lokalet, der var til at se fra kameravinklen: En lidt skinnede hvid sofa, et bord af glas, et maleri med et græsk antikt motiv, to plastikplanter og en stor Peter Plys-bamse i et hjørne. Foruden det Kronos-keyboard, som den eneste anden musiker i rummet stod ved. Hele billedet var præget af den rosa farve på væggen bag Jada. Selv bar hun en lyserød hæklet beret og sit eget ansigt på sin lyslilla sweatshirt. Det hele var lidt ekstra, og annonceringen af koncerten som lille og intim var i Indputs optik helt passende.

Skiftede blikket undervejs i koncerten til Zooms *Gallery-view*, var skærmen fyldt af firkanter med omtrent 50 personer, der smilede, svajede fra side til side og sang med. I én firkant vuggede et barn med på sin fars skød, i et andet sad tre venner og sendte luftkys mod stjernen, hver gang et nummer var til ende. Først til sidst mindede arrangørerne om, at vi som publikum jo kunne *unmute* os selv og dermed give lidt lyd og klapsalver tilbage. At koncerten kunne have været både kuldegysfremkaldende og en invitation til at synge med i flok, hvis den var foregået under åben himmel, var en tanke, det næsten var svært at se bort fra. Indput kom i hvert fald til at savne en live koncert. Men når det nu skulle være, viste Jada sig som en kunstner, der om nogen kunne bære onlineformatet.

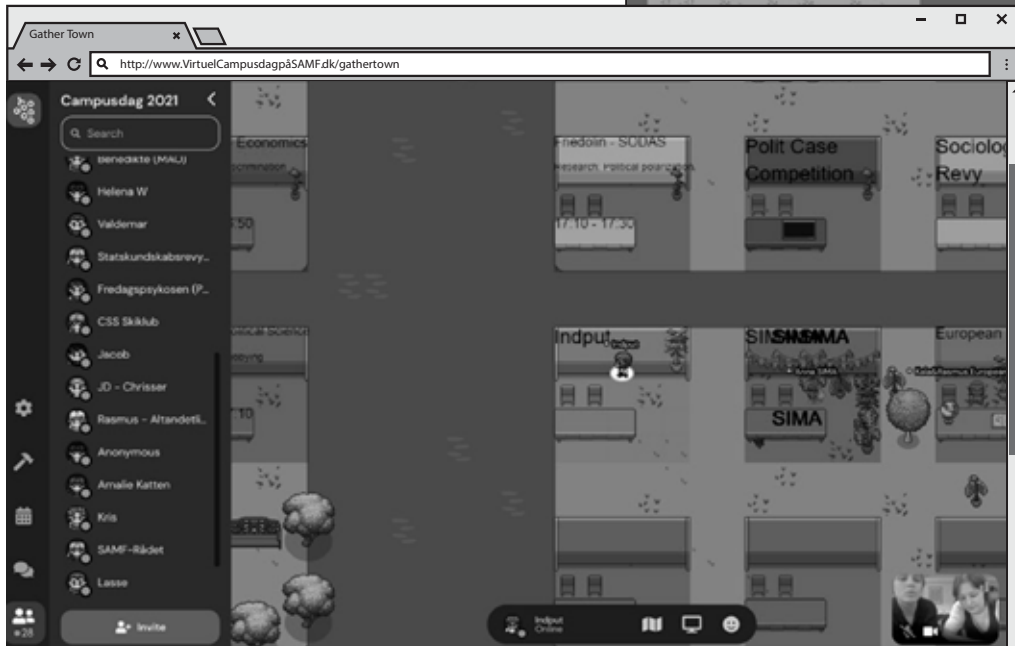
Next på campusdagens program var en tur ind i den såkaldte *Gather Town*. Altså den konkrete, men nu virtuelle foreningsbazar for de deltagende foreninger på Det Samfundsfaglige Fakultet. Indputs repræsentanter har ikke stor erfaring ud i computerspil, men platformen mindede dem mest om spillet Hundeparken, der hittede i det første årti af det nye årtusinde og som mange sikkert vil huske fra deres barndoms internet. *Gather Town* var groft, men godt designet, så det lignende Det Gamle Kommunehospital, og her havde hver forening og de deltagende studerende en lille figur, der kunne bevæge sig rundt på stierne mellem boderne og droppe ind i de foreninger, de havde lyst til at besøge.

Indput dryssede rundt og besøgte blandt andet foreningen *Tæt På* på Statskundskabsstudiet, hvis formål er at supplere læsning af pensum med et konkret møde med nogle af mennesker, der tales om, men ikke så ofte tales med på de samfundsfaglige uddannelser. Et spændende perspektiv i Indputs optik, og endnu en påmindelse om noget andet og mere reelt derude på den anden side af den virtuelle verden, som denne eftermiddag, ligesom så mange andre, var altdominerende. Indput gik glip af Fredagspsykosens quiz, hvor 10 shots til næste fest var på højkant, og måske var det den slags indslag, der var nødvendige for at få lidt liv i den virtuelle verden.

Hensigten og engagementet fra Samfrådets side var det allerbedste: De studerende skulle gerne få mod på at engagere sig i nogle sociale eller faglige foreninger. Men i sammenligning med den fysiske campusdag, kunne oplevelsen af at gå i foreningsbazar desværre næsten ikke være andet end lidt flad.

Da en times tid var gået på CSS's små grønne stier, og Indputs lille figur havde formået at blive fanget i et økonomioplæg om diskrimination og informationsteori, var behovet for at få frisk luft i lungerne og nå at fange et par ægte solstråler efterhånden stort.

Indput takker for en begivenhedsrig eftermiddag og glæder os til at se, hvordan Campusdagen 2022 kommer til at se ud.

TEMASEKTION

PÅ DEN ANDEN SIDE

Illustration af: Ida-Marie Haeusler

Donna Haraway-Bogmærket

Af Zacharias Dyrborg, stud.psych.

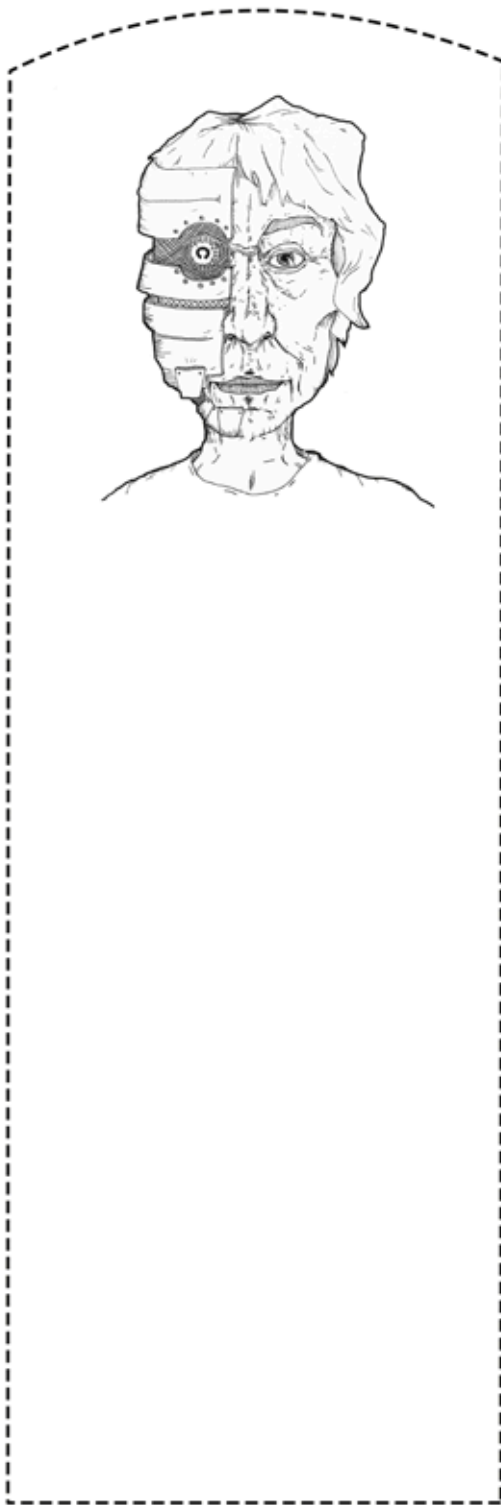
Illustration af Sandra la Cour, stud.psych.

Donna Haraway (f. 1944) er en af vor tids mest radikale tænkere, og har gennem de sidste fem årtier været med til at nedbryde kategorier og opdelinger, vi ellers tager for givet. Siden 1980'erne har hun med sit 'Cyborg Manifesto' cementeret sin rolle som vigtig feministisk tænker, som tør lade sine tanker og teorier strække sig hinsides mennesket. Selvom hun er uddannet zoolog med en ph.d. i biologi, har hun i sin karriere haft størst indflydelse i human- og samfundsvidenskaberne. Hendes idéer er revolutionerende og radikale, og med dem forsøger hun at inspirere sine læsere til selv at tænke anderledes og udfordre dominerende magtforhold og tankemønstre. En af Haraways største styrker er, at hendes tanker er konstruktive. Hun giver os nye måder at tænke på livet, mennesker og samspillet med andre arter. Derfor er det også hende, der pryder bogmærket i dette blad. Hun ser ikke bare tingene *på den anden side*, men nærmere på alle de andre sider - for tingene er ikke bare binære, de er multiple og filtrerede ind i hinanden.

I Donna Haraways seneste bog 'Staying with the Trouble', udforskes alt det, som er uklart og skurrende. Hun forfølger det, hun kalder, *"the trouble"*, og inviterer sine læsere med på denne rejse, der spænder fra mikroskopiske bakterier og celler til overbefolkning og kapitalisme. Hun bevæger sig fra naturvidenskab til science-fiction, alt sammen for at udforske og finde nye måder at tænke på og nye måder at tænke med, i et forsøg på at besvare spørgsmålet: *"What happens when human exceptionalism and bounded individualism, [...] become unthinkable in the best sciences whether natural or social? Seriously*

unthinkable: not available to think with." Det er ikke bare en opfordring, men en mission hun har haft længe: At tænke hinsides mennesket, at undersøge det, der er *more-than-human* og *other-than-human*, tænke i forbundne arter og nedbryde idéen om et hierarki med mennesket på toppen. Mennesker, dyr og planter er medskabende og -konstituerende for hinandens verdener. Ved at inddrage mikrober og bakterier i regnestykket, viser Haraway tydeligt, at ingen arter er afgrænsede. Hun viser, hvad der sker, når vi tænker uden disse vante strukturer. Hun dedikerer plads til at undersøge menneske-due relationer, edderkopper, urin og østrogenilskud. Men mest af alt opfordrer hun sine læsere til selv at tænke: *"Think we must, we must think"*, bliver gentaget igen og igen som et mantra.

Donna Haraway skriver hæsblesende, stort, poetisk, skønlitterært og videnskabeligt på en gang – det er både allegorisk og håndgribeligt. Hun går ud ad mange tangenter og spinder stille og roligt en masse forskellige tråde, der stille og roligt væves til et sammenhængende hele. Hun forsøger at gøre sine læsere *"response-able"* – i stand til at handle. Derfor kan jeg, hvis man har mod på at læse noget radikalt anderledes, på det varmeste anbefale Donna Haraway. Psykologien repræsenterer ofte en noget ensidig tilgang, hvor mennesket er det eneste relevante i verden, og her inviterer Haraway sine læsere til også at tænke og se *på den anden side*, ved at åbne for en tankegang, hvor menneskets liv blot er en form for liv blandt mange – alle indfiltrerede og uadskillelige.

Psyk & Tværs #23

Af Karen Damgaard, stud. psych.

Lodret:

2. Udvikling, forløb
3. Vores
4. Griner
5. Afslappe
6. Irritabel
7. 12 måneder med gammel udgave af vokal
8. Bliver klogere på
9. At være
10. Vandløb
11. Ubehag
12. Damp
18. På mode

Vandret

1. Matematisk konstant
3. Grine
4. Bestående af to
11. Grov
13. Besidde
14. At være
15. Bevægelse fra en ende til en anden
16. Væsentligt ord i nærværende blads tema
17. Præposition
18. Adskiller dyr og planter fra uorganisk materiale
19. Stor
- 20 At være
21. Navnet på en lys øl og en velkendt virus
22. Gradvis forandring

Vind et gavekort på 100 kr. til Academic Books!

Tag et billede af din løste Psyk & Tværs og send det til os i en besked til vores Facebookside eller i en mail til redaktion@indput.dk senest d. 20. september 2021, så trækker vi lod blandt de korrekte løsninger.

**Academic
books**

	2		5					9
1			4					
		3			6	7		8
22								10
21						11		
20			19					12
		18				13		
	17		15					
16						14		

